

Južno od Dnjestra Rusi brezuspešni.

Dunaj naznanja odbitje ruskih napa-
dov v Galiciji, kakor tudi vseh
laških naskokov.

Britanci osvojili Pozieres.

Rusi prodirajo v Mali Aziji in zavzeli
turško trdnjavo Erzingan.

Berlin, 24. jul. (Brezlično v Say-
ville). — Na Dunaju je objavilo av-
stro-ogrsko vojno vodstvo dne 23. ju-
lija sledeče poročilo:

"Italijansko bojno torišče: Po nekaj
dneh miru je prišlo večeraj zopet do
bojev južno od Suganske doline in pri
Faneveggju. Vsi laški napadi so bili
odbiti." (Del gornjega poročila je do-
spel že večeraj čez London.)

Laško vojno poročilo.

Rim, 25. jul. — Italijanske čete so
osvojile Monte Cimone ob liniji Po-
sina-Astico, pravi danes izdano itali-
jansko uradno naznanilo. Na ostali
fronti so bili boji s topovi in bomba-
mi, zlasti v dolini zgornje Bele, na vi-
šinah severozapadno od Gorice in v
kraškem okrožju Sv. Mihaela.

Vsi laški napadi odbiti.

Berlin (brezlično v Sayville), 25.
jul. — Dunajsko dnevno poročilo z
dne 23. julija pravi:

"Laška fronta: Vsi sovražni napadi
so bili odbiti.
"Nekaj naših zrakoplovnih oddelkov
je bombardiralo z dobrim uspehom vo-
jaške naprave v krajih San Giorgio,
Dinogara, Gorgo in Trzič (primorski).
Plameni so svignili kvisku na nekate-
rih mestih."

Ruska fronta.

Dunaj, 24. jul. — Avstrijski vojni
urad je objavil sledeče naznanilo z dne
23. julija:

"Južno od Tatarova smo pod grož-
njo močnega ruskega napada umeknili

naše čete z Magurskih višin na glavni
greben Karpatskega gorovja."

Viljem na ruski fronti.

Berlin, 24. jul. — Cesar Viljem, ka-
kor uradno naznanjajo danes, je od-
šel z zapadnega na vzhodno bojno to-
rišče, v spremstvu načelnika general-
nega štaba. Naznanilo pravi nadalje:
"Na severnem odseku fronte in na
bojnem torišču armade gen. grofa
Bothmerja so bili samo patrolni spo-
padi. Severozapadno od Berestečka
(v južni Volhiniji blizu gališke meje)
so bili močni ruski napadi popolnoma
odbiti."

Rusko uradno naznanilo.

Petrograd, 24. jul. — Nemci so bili
izgnani iz nadaljnje postojanke ob re-
ki Lipi, pravi danes uradno naznanilo,
ki sledi:

"Ob Lipi smo večeraj izgnali Nemce
iz vasi Galičanje ter ujeli nekaj mož
in uplenili eno strojno puško. Dne
21. julija se je blizu vasi Kolmov ob
Lipi neka avstrijska stotinja, broječa
193 mož, vdala našim četam."

Rusi napredovali na severu.

London, 24. jul. — Nemci so bili po-
gnani nazaj dvanajst milj pri neki točki
na fronti pred Rigo, kakor pravi
Reuterjeva brzojavka iz Petrograda.
Rusi baje napredujejo na fronti od
Rigskega zaliva do Ukskula, na raz-
dalji nad 30 milj, in najbolj napredu-
vali so ob nabrežni liniji.

Brzojavka pravi, da so se boji vršili
neprestano štiri dni do nedelje. Sedaj
je bojevanje ustavljeno, ker se Rusi
utrjujejo na pridobljenem ozemlju, a
Nemci pričakujejo pomočnih čet z dru-
gih odsekov vzhodne fronte.

Ruska uradna poročila o bojih v tem
odseku so izredno kratka, ali Von Hin-
denburgova linija je bila smatrana za
najmočnejšo na celi vzhodni fronti,
in da so bili Rusi zmorni po predreti,
smatrajo tu za jako značilno.

Avstrijsko uradno naznanilo.

Dunaj, 25. jul. — Uradno naznanilo

avstro-ogrškega vojnega urada z dne
23. julija pravi:

"Ruska fronta: Položaj je neizpre-
menjen. Ruski napadi na visine se-
verno od Prilopskega sedla za Lub-
sonovko (10 milj severozapadno od
Berestečka) so bili odbiti.

"V vzhodni Galiciji je bilo bližanje
ruskih oddelkov brezuspešno po na-
šem topništvu. Severno od Dnjestra
so avstro-ogrške čete podjele več u-
spesnih ponočnih nepričakovanih na-
padov."

Nemci priznavajo ruski uspeh.

Berlin, 25. jul. — Današnje naznanilo
iz nemškega vojnega glavnega stana
se glasi:

"Napadi po slabotnih ruskih oddel-
kih jugovzhodno od Rige in po ruskih
patrolah ob Dvini so bili odbiti."

"Armada skupina gen. von Linsin-
gena: Sovražnim napadom na fronti
južno od Slonevke in na fronti južno
od Berestečka se je posrečilo, predre-
ti čez malo fronto v našo prvo obrambo
linijo. Zapadno od Burkanova je bil
neki ruski zrakoplov zbit v zračni
borbi."

Rusko vojno poročilo.

Petrograd, 25. jul. — Nocoj izdano
uradno naznanilo iz vojnega glavnega
stana pravi:

"Na fronti reke Slonevke, pritoka
Stynu, se prehod naših čet nadaljuje
brez prestopa pod sovražnim streljan-
jem. Med današnjim prodiranjem
smo ujeli nad 1.000 mož ter uplenili
štiri topove in pet strojnih pušk, ki
smo jih obrnili proti sovražniku."

"Ponoči 24. t. m. so polki pod gen.
Saharovom prodri skozi sovražne ži-
čne zamote ob reki Slonevki. V okra-
ju Lešny se vrši ljuta bitka."

Avstrijci odbijajo Ruse.

Dunaj, 26. jul. — Južno od reke
Dnjester in zapadno od Obertyna se
je ruski napad izjalovil pod našim stre-
ljanjem, pravi naznanilo avstro-ogr-
škega glavnega stana z dne 25. julija.
Napadi ruskih razglednih čet jugo-
zapadno od Labaczovke so bili odbiti.

Rusi uspešni v Volhiniji.

Petrograd, 26. jul. — Rusi nadaljuje-
jo svoj uspešni pohod v južni Volhi-
niji, potiskajoč avstro-nemške čete na-
zaj blizu reke Slonevke, pritoka Stynu,
kakor je naznanil vojni urad danes.
Velike izgube so bile prizadete umika-
jočim se sovražnim četam, ki so izgu-
bile samo na ujetnikih več nego 4.000

častnikov, 1.000 vojakov, kakor poroča
gen. Se...

Zapadna fronta.

London, 24. jul. — Poročila glede
zaveznških uspehov v krajini ob reki
Somme si danes nasprotujejo.

General Haig, vrhovni poveljnik brit-
anskih armad, je dopoldne izjavil, da
so Avstralci pridobili važnih toček v
Pozieresu, vključno trdovratnemu od-
poru od strani sovražnika, in da "je
velik del vasi sedaj naš."

Berlin, z druge strani, pravi, da "je
bila vsa pridobitev po Britancih v
Pozieresu osvojitve nekaterih hiš."

Velike izgube na obeh straneh.

Gen. Haig je v svojem prvem poro-
čilu rekel, da so bili ponovni nemški
napadi večeraj med Highwoodom in
Guilleumontom brezuspešni, in da so
britanski topovi in strojne puške pri-
zadele Nemcem težkih izgub.

Da je bojevanje v tem odseku krva-
vo, naznanjajo nemška in angleška po-
ročila.

Angleško poročilo o velikih izgubah
je potrjeno v naznanilu iz Berlina, ki
pravi, da je bil boj pri Pozieresu za
napadnike drag po številu mrtvecev
in ranjenecov.

Poziereski odsek ni edina fronta,
kjer so krvavi boji. Verdunski odsek
je še vedno pekel vsled strašnih topni-
ških bojev.

Ljuta bitka.

London, 25. jul. — Bitka na fronti
ob reki Somme, ki se je začela v so-
boto opolnoči, še vedno besni med
Britanci in Nemci s skrajno trdovrat-
nostjo.

Ljuti spopadi od moza do moza in
boji z bombami so bili na dnevnem
redu. Vas Pozieres je še vedno pri-
zorišče krvavih bojev. Nemške po-
možne čete, naglo doposlane od Ver-
duna, so poskušale z napadom od se-
verovzhoda olajšati svoje tovariše, ki
se zdaj bojujejo za Avstralci za posest
vzhodnega dela vasi, ali poskus se je
izjalovil vpricho silnega artiljerijskega
ognja iz britanskih topov.

Britanci osvojili vas Pozieres.

London, 26. jul. — Pozieres, ki od-
pira pot na slame Martinpuich in po-
tem do ceste Albert-Bapaume, ob ka-
teri namerava Feldmarsal sir Douglas
Haig izvesti svoj pogon proti Nem-
cem, je nocoj v popolni posesti Bri-
tancev, po tridnevni bitki najhujše
vrste.

Pozieres je ena izmed vasi, ki so jih
Nemci utrdili najmočnejše v svoji ob-
rambi proti britanski ofenzivi.

Glavni del bojevanja za zaveznike
so izvršile čete iz Avstralije in Nove
Zelandske, ki so prodrele v vas v ne-
deljo in stopnjema prisilile k predaji
hišo za hišo v spopadih od moza do
moza.

Rusi podijo Turke.

Petrograd, 25. jul. — Naznanilo voj-
nega urada o vojskovanju na kavkaški
fronti pravi:

"Turške armade se umikajo v nere-
du pred pritiskom naših čet, ki se jim
ni moči upreti. Nekateri naših od-
delkov so že kakih deset milj pred me-
stom Erzinganom v osrednji Armeniji,
v katerem Turki naglo zbirajo in kopi-
čijo vsakovrstnih potrebščin, kakor
poročajo naši zrakoploveci."

Rusi osvojili turško trdnjavo.

Petrograd, 26. jul. — Turško trdn-
javo Erzingan v osrednji Armeniji so
osvojili Rusi. To je uradno naznanil
danes ruski vojni urad. Naznanilo
pravi:

"V torek so naše hrabre čete pod
poveljstvom generala Udenčina osvo-
jile v bitki mesto Erzingan. Vsled te-
ga je Armenija očiščena Turkov."

"Car je večeraj poslal vrhovnemu
poveljniku v Tiflisu sledečo brzojav-
ko: 'Z veseljem sem slišal o zavzetju
Erzingana. Iz dna svojega srca čestit-
tam Vam in junaški kavkaški armadi
na vaši zmagi. Veseli me, da so čete
tako hitro upravičile zaupanje, stavlje-
no vanje.'"

Erzingan važno opirališče.

Erzingan je najvažnejše opirališče
in vojaška postojanka turških armad
v Mali Aziji. Tu je bil glavni stan 10,
turškega vojnega zbora z velikimi ba-
rakami in vojaškimi zavodi.

Erzingan leži na višini 3.900 čev-
ljev in 80 milj jugozapadno od Erze-
ruma, katero mesto so Rusi osvojili v
februarju t. l.

Osvojitve Erzingana odpira pot za
prodiranje v Mali Aziji proti Sivasu
in Angori — in Carigradu.

Turki na pomoč Avstro-Nemcem.

Berlin, 25. jul., čez London, 26. jul.,
6:10 zj. — "Važni razvoji se bližajo
na jugovzhodni fronti; fez bo kmalu
videti ob Donavi."

Tako je izjavil neki nemški general
na luncheonu v čast ameriškim poro-

Čez celo zimo imajo ostati ob meji.

Državne milice se morajo pripraviti
za "zimsko kampanjo" v Mehiki,
kakor poročajo.

Vojaki trpe vsled vročine.

Na marših jih na stotine onemoglo.
Carranza lovi Villo.

San Antonio, Tex., 24. jul. — Štirje
črnci vojaki osmega pešpolka illinoi-
ske državne milice so bili nocoj ob-
streljeni od straže, ki je bila poklicana
v rešitev nekega belokožca, napadene-
ga po črncih. Dogodek se je pripetil
blizu vojaškega taborišča. Nobeden
obstreljenec ni bil težko ranjen, ker
je straža merila globoko in so krogle
zadele samo noge izgnednikov.

Vročina muči vojake.

San Antonio, Tex., 24. jul. — Šesto
do sedemsto vojakov prve pehotne bri-
gade illinoiške narodne garde je pri
danes začetem vadbenem maršu na 18
milj oddaljeno strelišče pri Leon
Springsu obležalo ob poti in s tem
dokazalo svojo telesno nesposobnost
za vojno službo. Brigada je prehodila
danes samo deset milj in marširala
brez prtljage. Pred prihodom v tabo-
rišče se je izkazalo za potrebno, po-
slati po avtomobilskih vozila v podporo
ambulancam za maroderje ali zaosta-
javce. Mnogi vojaki so napol blazni
vsled vročine.

Carranza hoče red.

Chihuahua City, Mex., 25. jul. — Ka-
kor je naznanil danes z vso resnostjo
general Trevino, poveljnik mehiške

čevalcem v nemškem glavnem stanu v
nedeljo. Turčija je namreč dala
veliko število svojih čet Avstriji in Nem-
čiji na razpolaganje za službo v Ev-
ropi. Te čete se zdaj prevažajo pre-
ko Balkana. Prvi oddelki se že bliža-
jo Galiciji, kjer bodo sodelovali z Av-
stro-Nemci proti Rusiji.

Turška pomoč je bila dovoljena v
povračilo za nemško in avstrijsko pod-
poro v Dardanelah in Mezopotamiji.

Francoz letel čez Berlin.

Pariz, 24. jul. — Poročnik Marchal
od francoskega zrakoplovnega voja
je zadnji mesec zapustil Francijo in
letel čez nemško glavno mesto, v ka-
tero je spustil nebroj proglasov, na-
kar je nadaljeval svoj polet, hotec pri-
stati v ruskih linijah. Ker se mu je
pohabil stroj, je bil prisiljen pristati
na Poljskem, kjer so ga Avstrijci ujeli.

V spuščenih proglaših je bilo reče-
no, da bi zrakoplovec lahko spuščal
bomba na odprto mesto in "tako u-
smrčal ženske in nedolžne otroke", a
da rajši uči Nemce človekoljubnosti.

Učoln "Deutschland".

Baltimore, Md., 26. jul. — Nemška
podmorska trgovaška ladja "Deutsch-
land" je pripravljena za odhod. Kapitan
Paul Koenig, poveljnik ladje, je prišel
danes popoldne osebo v tu-
kajšnji carinski urad po potne papirje.
Iz tega sklepa, da utegne "Deutsch-
land" odriniti vsak trenotek.

V carinskem uradu so izjavili, da
"z mešanim nakladom obložena ladja
"Deutschland" odrine v Bremen ali ka-
ko drugo luko".

"Črni imenik".

Washington, D. C., 26. jul. — Posla-
nik Page v Londonu je danes nazna-
nil državnemu departmentu, da se je
posvetoval z britanskim uradom zuna-
njih stvari glede "črnega imenika".
Ameriškega poslaniku je bilo dano
zagotovilo, da ameriške koristi ne bo-
do tako zelo oškodovane, kakor se bo-
jijo v Washingtonu.

Vlada Združenih Držav, tako je bilo
uradno izjavljeno, dosedaj še ni v po-
ložaju, pogajati se v stvari z Anglijo.
Poslanik Page mora doposlati še na-
daljnjih pojasnil.

Patriotizem pod cepcem.

Baltimore, Md., 24. jul. — Policija
danes pridno razirja letake, ki imajo
namen, nanovo oživiti patriotizem.
Gre se za sklep mestnih odbornikov,
da "morajo gojdi, igralci in občinstvo
med izvajanjem pesmi 'Star Spangled
Banner' s svojih sedežev vstati". Kdor
se ne pokori sklepu mestnih odbor-
nikov, se kazni z globo \$100.

severne armade, je prejel od "prvega
šefa" strogo in končno veljavno naro-
čilo, naj se potruži na vso moč, da na-
pravi zopet mir in red v severni Me-
hiki brž ko je mogoče.

General je pristavil, da je prvi ko-
rak, ki je potreben v izvedbo tega po-
velja, v pokončanju Ville in njegove
tolpe. Iz zadnjih poročil generala Ra-
mosa je razvidno, da "je to delo pred
dovršitvijo".

V pomiritev.

Po zadnjih pičlih poročilih je bil
"težko oborožen oddelek na konjih od-
poslan s posebnim naročilom, ujeti vo-
ditelja-razbojnikov in brez milosti za-
sledovati njegove razkropljene prista-
še". (!) Nadalje da povzroča Villi nje-
gova ranjena noga tako hude bolečine,
da "dostikrat glasno zakriči". Ker ni-
ma na razpolaganje zdravnikov, je po-
novno moral sam z navadnim nožem
puščati kri iz rane, da si olajša bole-
čino.

Ob meji ostanejo čez zimo?

Washington, D. C., 26. jul. — Nev-
varljiva znamenja so kazala danes na
to, da imajo miliške čete, ki se nahaja-
jo sedaj ob meji, ostati tamkaj čez
celo zimo. Dasi ni bilo izdano urad-
no naznanilo v tem oziru, je domneva
upravičena po sledečih odredbah:

Vojni urad je vse pripravil za nakup
zimskih uniform in opremljenih pred-
metov. Naročila se tijejo 100.000 mož,
več nego znaša vojno število zavezne
armade.

Senat je sprejel Reedov amandment
k vojni predlogi, da se dovoli ob meji
nahajajočim se vojakom glasovati pri
novembrski volitvi.

Težka nesreča.

Cleveland, O., 25. jul. — Strašna
plinova eksplozija se je pripetila snoci
v nekem predoru mestnih vodnih na-
prav, pet milj daleč od brega Erijskega
jezera pod istim. Dvaindvajset o-
seb je bilo usmrčenih in kakih dvanajst
druhm hudoranjnih.

Usmrčenci so po večini delavci, ki
so bili zaposleni v predoru, ki je eks-
plodiral plin, ki se je polagoma nabral
v večjih množinah; potem se nahajajo
med njimi nekateri zastopniki dveh
rešilnih oddelkov.

BREZ SKRBI

pošljite denar skozi naše posredovanje
v staro domovino, ker kljub vojnim
zaprekam, se naše pošiljatev izplačajo
vedno točno.

Kljub temu, da ne dobite pisma od
svojev iz stare domovine, ker je bilo
morda isto na onem parniku, ki je pri-
šel v roke Angležem ali Francozom, se
ni treba bati, da denar ni na varnem.

Bodite brez skrbi! Dokler vidite naš
oglas v listu, ni nobene nevarnosti.
Če bi bila kakšna nevarnost, bi mi to
v listu objavili.

Mi garantiramo vsako pošiljatev, da
bo sigurno sprejeta, ali pa vrnemo de-
nar, kadar se nam dokaže, ali če se sa-
mi prepričamo, da denar ni bil izpla-
čan, radi enega ali drugega vzroka.

Ako slučajno ne dobi pošiljatelj no-
benega obvestila o denarju, in tako
ne ve, če je bil prejet ali ne, mu mi na
zahtevo izposlujemo izvirno potrdilo,
opremljeno s poštnim pečatom, katero
je prejemnik lastnoročno podpisal, ko
mu je e. k. pošta izplačala denar v sta-
ri domovini.

Po Wireless (brezžično brzojavu)
pošljemo denar v staro domovino, in
to naravnost v Avstrijo.

Ako ni pomote ali posebnosti, je
denar prejet v 3. do 5. dneh. Včasih
se pa tudi za delj časa zakasni.

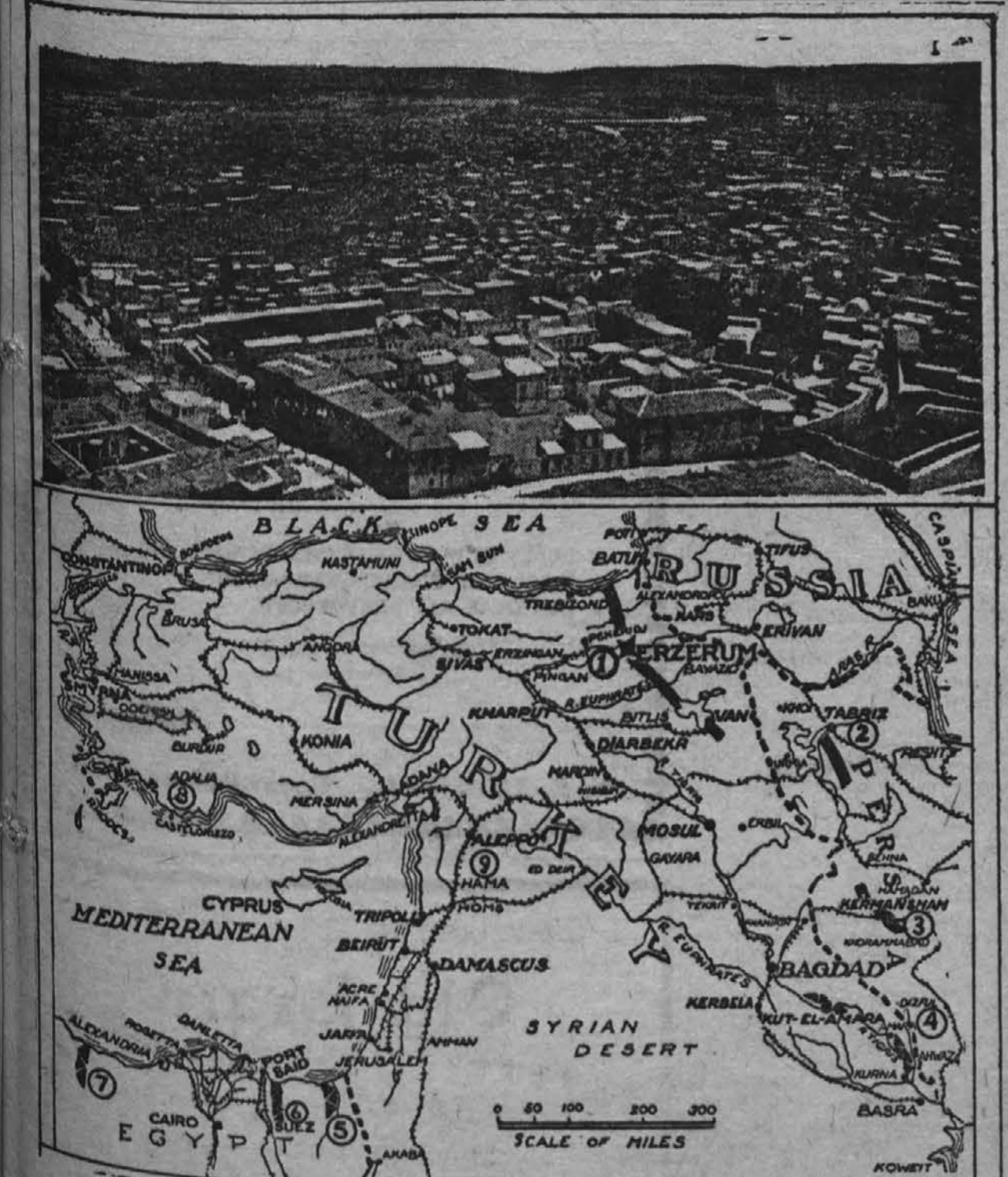
Vsak brzojav, akotudi ima manj kot
6 besed, stane \$4.50, če pa je več kot
6 besed, se računa po 65c od vsake
besede in številke posebej.

Mi imamo v tem oziru najboljšo
zvezo in najstrožji sistem, ker naš na-
men je zadovoljiti vsakogar, ki se
poslužuje našega posredovanja.

Danes pošljemo v staro domovino:
5 K za... \$ .90 250 K za... \$ 35.00
25 " " " 3.75 500 " " " 70.00
50 " " " 7.25 750 " " " 105.00
100 " " " 14.00 1000 " " " 139.00

Denar nam pošljite po bančnem
"Drahtu", ki ga dobite v vsaki banki
skoro popolnoma zastoj, poštnem ali
ekspres Money Order-om, ali pa v
priporočenem pismu kar gotov papir-
nat denar.

AMERIKANSKI SLOVENEK
bančni oddelek,
1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

RUSI OSVOJILI ERZINGAN, TURŠKO TRDNJAVO V ARMENIJI.
Osvojitve Erzeruma (1) po ruskih meseca februarja t. l. je dejansko odprla celo Armenijo kavkaški armadi
velikega kneza Nikolaja, ki je pravkar osvojila Erzingan, turško trdnjavo v Armeniji, 80 milj jugozapad-
no od Erzeruma, tako da je sedaj pot odprta prodiranju ruskih čet skozi Malo Azijo proti Sivasu in Angori in da-
moč bojuje proti Perzom in Turkom okrog Kermansaha (3). Britanska bojna moč ob Tigrisu v Mezopotamiji pa
je po nedavnih izgubah Kut-el-Amare (4) v veliki stiski, zlasti med sedanjo vročino, ki je tamkaj baje neznoša.

IZ SLOVENSkih NASELBIN.

Joliet, Ill., 26. jul. — Hud udarec preti naši slovenski župnijski šoli sv. Jozefa, kakor tudi hrvatski, poljski, slovaški in nemški kat. župnijski šoli v Jolietu ter sploh vsem neangleškimi župnijskim šolam v chicaski škofiji. Nadškof Mundelein misli namreč odločiti, da se ima pričniti z novim šolskim letom v septembru učiti v vseh primarnih župnijskih šolah samo angleščina. V peterih omenjenih župnijskih šolah v Jolietu se je poučevala dosedaj poleg angleščine tudi odnosa materinščina, čeprav le v neznatni meri. Znanje pa se ima poučevati samo angleščina, kakor posnemamo po angleških listih. Vendar stvar, ki je za nas in našo šolo od največje važnosti, še ni natanko pojasnjena. Morda je nameravani odlok naperjen proti šolam, ki preveč ali morda popolnoma zanemarjajo angleščino. V naši šoli sv. Jozefa je zavzemal angleški jezik že doslej prvo mesto in se je deca odgajala v pravem patriotičnem duhu, tako da je bila vsa prešinjena z ljubeznijo do naše nove domovine. In če se je poleg tega naša deca učila moliti, čitati in pisati tudi v svojem materinskem jeziku, ali je to greh? — ali morda nevarnost za obstoj naše slavne ljudovlade? Prežalostno bi bilo, če se nameravana odredba res uveljavlja. Ali še živimo v dobi svobode, če ne smemo imeti svoje šole niti za svoj denar? Upajmo, da ne bo tako hudo.

— Na piknik društva Vit. sv. Jurija. Če Bog da lepo vreme, bomo imeli prihodnjo nedeljo v Theilerjevem parku najlepšo slovensko veselico. Kakor je našim čitateljem že znano, obhaja slavno društvo Vitezov sv. Jurija št. 3 K. S. K. J. letos svoj srebrni jubilej ali petindvajsetletnico svojega obstanka. Tem povodom priredi društvo velik jubilejni piknik ali slavno veselico prihodnjo nedeljo, dne 30. julija, v velikem parku, kjer se je vršilo tekmolet že nebroj naših veselice, to je, v Theilerjevem parku. Dopoldne se društvo polnoštevno udeležijo sv. maše ob 10. uri. Po sv. maši bo društvo odkorakalo v paradi z razvito zastavo in z godbo na čelu v park, kjer se bo nato pričel piknik. Pripravljali odbor naznanja, da bo na parku kar najbolje preskrbljeno z vsem potrebnim za razvedrilo in okrepčilo. Za luč bodo v parku na raznižen pečenjanji. Na plesišču bo igral izvrsten orkester. Na kegljišču bodo tekmovali vsi naši znani kegljači. V senci pod košatimi drevesi se bodo hladili vsi, ki jim bo prevročje. Vmes bodo nastopali narodni pevci in odmevali mili domači glasovi. Na sporedu bodo vsakejake zabave. Vabljeni so na piknik društva Vit. sv. Jurija vsi Slovenci in Hrvati ter drugi Slovani, in še posebej naše dično žentstvo. Vstop vsem prost.

— Tajnik sl. društva sv. Franciška Sal. št. 29 K. S. K. J. poziva družestnike, da se udeležijo nedeljske slavnosti bratskega dr. Vitezov sv. Jurija, kakor je čitati v dopisu na tej strani. — Zadržite smo naznanili, da se sl. društvo sv. Cirila in Metoda št. 8 K. S. K. J. udeležijo nedeljske parade.

— G. Geo. Lopartz, 304 Jackson st., popravlja svojo hišo, ki se je preselil vanjo pred več tedni. Napravil bo v ospredju hiše prav lep poroh.

— G. Ant. Golobitsheva nova hiša na voglu N. Chicago in Jackson streetov je dograjena do vrha. Zlasti lepo je osredje iz bele opeke. Stavba dela čast zidarskemu mojstru g. Lozarju. Z novim letom pride v to novo hišo salon, ki ga prevzame g. John Horvath.

— G. Anton Kocjančič se je zopet podal včeraj v St. Joseph, Mich., zaradi hudega revmatizma. Bog daj, da kmalu ozdravi. Na srečno svidenje!

— Gdca. Ema Dečman iz Forest City, Pa., se mudi že več tednov tukaj na obisku pri svoji sestri, gospe Jos. Zalar.

— Gospa Marija Česnik iz Willarda, Wis., je bila tukaj na obisku zadnji teden. Njen soprog, g. Ignac Česnik, prihaja semkaj skoro vsak teden po svojih opravkih.

— Dan sv. Ane je danes. Lepo število naših žensk se je davi podalo na božjo pot v St. Anne, Kankakee Co., Ill.

— Danes, dne 26. julija, na dan sv. Ane, lahko obhajamo drugo obletnico evropske vojne. Pač žalostna obletnica!

— Vročina še traja. Jolietški toplomeri so kazali včeraj najmanj 100 stopinj, nekateri še več, že v tretjič v enem tednu. Za solničarico so včeraj nevarno zbolele tri osebe, ki so bile odpeljane v bolnišnico. Že nad štiri tedne traja vročina.

— Pred trinajstimi leti. Slučajno smo dobili v roke ljubljanski "Slovenski list" z dne 23. julija 1903, ki je poročal sledeče: "Strašna vročina v Ameriki. Dočim smo imeli v Evropi in celo po naših planinah zadnje dni sneg, in je bilo po nekaterih krajih jako hladno, da, po noči celo mrzlo, prihajajo iz Amerike vesti o strašni vročini.

Posebno huda vročina je v Novem Yorku. Toplomer kaže tam navadno 102 stopinj Fahrenheit. Vlažni zrak in sopenarica onemogočujeta skoro dihanje. Promet je skoraj popolnoma ustavljen, in ulice so popolnoma prazne. Vsled te strašne vročine morajo izvozčki in drugi vozniki večkrat ustaviti konje, ki so strašno zasopljivi. Ljudje cepajo po cestah v jako velikem številu, od koder se morajo prenesti v bolnišnice. Ubožno prebivalstvo spi po noči vedno na prostem. Vsi javni vrtni in parki so prenapolnjeni ljudstva. — To poročila je zanimivo z ozirom na letošnjo vročino, o kateri pa starokrajski listi menda ne poročajo, ker jim je itak prevročje vsled vojne.

— Delavcev primanjkuje v Jolietu, in to predvsem zaradi vročine, kajti delo v tovarnah je sedaj silno mučno, in drugič zaradi vojne, ki prinaša prepolno naročil za razne vojne potrebščine. Delo sedaj dobi v Jolietu lahko vsakdo, toda le težko delo v tovarnah American Steel & Wire Co. in drugih.

— Vprašanje o polnočnem zapiranju jolietških salunov še ni rešeno. V ponedeljkovi seji mestnega odbora je bilo naznanjeno, da se potegujejo za polnočno zapiranje v prvi vrsti downtown-saloonarji, ki delajo business bolj zvečer nego zjutraj, zato so voljni odpirati svoje salune zjutraj ob 6. uri namesto ob 5. Naši salunarji pa, ki so odvisni od delavcev, so proti temu, da bi se odpirali saluni šele ob 6. uri namesto ob 5. Upati je, da ostane po starem.

Joliet, Ill., 24. jul. — Naznanja se članom Dr. sv. Franciška Sal. št. 29 K. S. K. J., da smo dobili vabilo od Dr. Vit. sv. Jurija št. 3 K. S. K. J., da bi se udeležili piknika dne 30. Julija, katerega priredi v proslavo 25letnice omenjeno društvo. Ker sem prejel prepozno, da bi bilo predloženo na društveni seji, torej s tega mesta opozarjam člane našega društva, da naj se udeležijo te slavnosti in piknika kolikor mogoče v obilnem številu, da se izkaže bratska ljubezen in skupno sodelovanje društev naše naselbine. Člani naj se udeležijo posamezno, ker meni je nemogoče, da bi brez sklepa društva kaj več zahteval od članov.

Bratski pozdrav
John Lekan, tajnik.

Sartell, Minn., 22. mal. srpana 1916. — Novice iz Sartella so bolj redke, zato pa cvto dopisa. Med drugimi naseljenici je tudi tukaj nekoliko Slovencev oženjenih, toda več samskih. Delamo v papirnici na 8 ur. Poprej smo tukaj morali 10 do 12 ur delati. To pa je bilo prenaporno. Vsak se dovolj nadeja 8 ur. Zato so tukajšnji delavci od kompanije 8 urni delavnik zahtevali, ki smo 1.4. m. ga dobili. Našlo se pa je delavcev, ki bi rajši delali 12 ur, rekoč: "Kaj bomo doma delali, ako 8 ur v papirnici delamo" i. t. d. Vidite, tako se so postavili. In taki izrazi so smešni, ker za delavce suhoparni. O tem nočem dalje nikomur dima puhati, ampak le toliko rečem, da te vrste delavcev naj sodijo vsi tisti, ki so povsod izbojevali osemurno delo. Dalje, plača je od \$2 do \$3. Sicer za plačo 3 dolarje že more človek pri delu precej razumeti. Marsikateri pravi: "Se hočem za boljšim delom preseliti", ali kaj to pomaga, če človek ni več vsakega boljšega dela; zato se želje in računski prekrizajo ter stroški nastanejo. Mala naselbina Sartell se nahaja ob Northern Pacific železnici in ob Mississippi reki. Okoli reke imamo zabave: eni se vozimo v čolnu, drugi se kopljejo in "fišajo"; veter piha in prinaša vonj raznovrstnih rož iz trat in gozdov. Ni pa tukaj nobene velike prodajalnice, ne saloona, ne gledišča. Le male farme so naokrog ter gozdovi, zavoljo tega omenim, da kateri je vajen živeti v mestih, ne bo tukaj ostal. Se to. Stiperesna detelja ne prinese sreče, pač pa čvrsta roka ino dlan koplje srečo vsaki dan.

Ivo Težak, Gen. Delivery.

RESOLUCIJA.

Farani fare sv. Vida v Clevelandu, zbrani na shodu dne 23. julija l. 1916, najodločnejše protestirajo proti napadom na šolo, cerkev in duhovnike od strani lokalnega lista Clev. Amerika. Vpričo dejstva, da Clev. Amerika sovraži vse, kar je katoliškega, in da je svojo nesramno gonjo proti šoli in duhovnikom zadnje čase podvojila, smo farani sv. Vida prisiljeni storiti nekaj, kar bo enako praks Clev. Amerike enkrat za vselej ustavilo.

Odkar se je postavil temeljni kamen naši vrli slovenski šoli, od takrat v taboru socialistov, kamor spada tudi Clev. Amerika, ni miru ni pokoja. Vredni poizkusi, kako zatreči, kako uničiti prelepo idejo slovenske katoliške šole, so se pojavili že predno se je prva lopata zemlje odstranila iz prostora, kjer naj bi se dvignil dom slovenskih katoliških otrok.

Toda vkljub temu, da so se jim vse zlobne nakane izjalovile, vendar njihov patron satan, še ne miruje. Na najpogostejši način blaži šolo, cerkev in duhovnike. Na vse mogoče načine skuša vreči seme razdora v srca pošteni in naprednih faranov.

S strastjo, lastno samo satanu, z vso močjo, ki jo baš ima na razpolago, se pa zaganja v naše vrle duhovnike, zavedajoč se kljub svoji neveri resničnosti Kristusovih besedi: "Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce."

Ampak, kakor se razprši in uniči morskii val ob skalovju oceana, tako se zdrobe ob srcih naših faranov vsa obrekovanja, vse laži, vse blatenje, ki ga meče Clev. Amerika na naše vrle duhovnike skušajoč razdreti močno vez, ki veže duhovnika z našim ljudstvom.

In zato farani sv. Vida v Clevelandu zavedajoč se lastne sile, moči in velike naloge izjavljamo da:

I. Šola sv. Vida, za katero so žrtvovali svoj težko prislužen denar, župljani sv. Vida, — in ne socialisti — ne sme biti, in ne bo za "tarčo" Clev. Ameriki.

II. Glede lažnjivega obrekovanja o učnih predmetih naše šole, povemo, da je šola sv. Vida najboljša in najbolj moderno urejena, kar je ljudskih šol v Clevelandu.

To nam priznajo profesorji višjih šol, kamor zahaja precejšnje število graduantov šole sv. Vida. Pri državošolski oblasti, pa uživa naša šola visok ugled in spoštovanje, pa naj se nasprotniki šole in cerkve še tako trudijo jo spraviti v slab glas.

III. Mi ne vzdržujemo duhovnikov za to, da bi kak mazač Clev. Amerike, od duhovniških grošev spiti Clevelandski rokomahar diktiral našim duhovnikom njihove dolžnosti, ter stezal svoje umazane roke v cerkvene zadeve!

IV. Opominjamo vse one farane, ki količkaj pripomorejo za razširjanje lista Clev. Amerike, naj pomislijo, da je to v škodo njihovo in njihovih otrok, kajti šola, sestre učiteljice in vodstvo šole ni in ne more biti odgovorno za pravo vzgojo vaših otrok, ako se v vaši hiši nahaja brezverski časopis Clev. Amerika. Stariši, ki berno in plačujejo ta list, so brezdolžno sokrivi napada na šolo in duhovnike.

Zatorej apeliramo na vse slovenske katolike v Clevelandu, da stopimo skupaj, ter napravimo ljutemu preganjanju proti šoli in duhovnikom od strani Clev. Amerike enkrat za vselej konec.

Očetje in matere! Ne strašite se nikogar! Pogumno stopite v boj proti listu Clev. Amerika, ki grozi uropati vašim otrokom najdražje, kar ste jim mogli dati: — zaklad sv. vere!

Dolgo smo prenašali napade. Ne moremo jih več, ako nočemo dočakati popoln duševni propad naše mladine.

Rešiti — otrseti se moramo vabnega preganjanja, pa naj gremo skozi še tako hud boj. Svesti smo si zmagar, ker pravica mora zmagati! In čim hujši čim ljutejši je boj, tem lepša, tem sijajnejša je zmagar.

Farani! Ne dajmo svoje mladine, up našega vernega ljudstva v roke socialistom. Ako pustimo to gonjo proti šoli in našim duhovnikom se iti naprej, se bo naša mladina podivjala med socialisti, in prišel bo dan, ko bo taka srijena mladina — klela naš opomin.

Ali naj dočakamo to? Ne! Nikdar! Mi stojimo jasnega čela in vedrih lic pred Bogom in ljudmi. Da, mi branimo pravico, ter se ne bojimo nikogar, kajti nad našim ciljem se blišči sveti Križ, to veličastno znamenje našega odrešenja.

Torej naprej po poti do tega cilja! Naprej!

Od boja, do zmagar!

Na shodu faranov sv. Vida dne 23. julija 1916.

Leop. Kušan, zapisnikar.

IZPOD SV. GORE.

(Iz "Slovenca".)

Goriško, febr. 1916.

Pomlad je tu! Moj rožni grm pred oknom je zelen in tički se glasneje in gosteje oglašajo, oznanjujoč mlado življenje...

A meni se srce ne širi ob pomladnih zvokih in sapicah kakor druga leta: vsa kri mi je nekam zastala...

Živimo tu na fronti iz dolžnosti dan na dan. Sklepamo in se odločujemo, da izpolnimo puste dneve, a na večer opažamo le programno ogrodje brez mesa, brez prave vsebine...

Poguma nam ne manjka, vse najboljše in vtemeljeno upamo, a apatija nas je potisnila v ono dušno razpoloženje, ko človek deluje "ex summo apice liberi arbitrii": iz stolpa svobodne volje, ko iz golega načela, brez občuta hoče z božjo pomočjo vršiti dolžnost.

A pride... priti mora zmagošlavni mir! —

Quodlibet s fronte.

čvrst, dasi je izgubil prejšnji lep obraz! Bog nam ga čuvaj in ohrani!

Lani je bila namreč umrljivost med pregnanci iz sosednih prisoških vasi izredno velika, a skoro samo med njimi, ker niso imeli kruha in so živeli ob samem krompirju! A sedaj je krušna oskrba tu — v fronti — naravnost vzorna.

Nekdo je menil, da je g. grof Dandini pač zaslužil odlikovanje, ker res očetno skrbi za mesto in okolico!

Bela kava je postala dragocenost, vseh nam mora biti črna ali čaj — seveda brez alkohola, za priboljšek kapucinarček! Kaj pa zima? Tako tople zime menda že od pamtveka tod ni bilo — a tudi moja pisarna gotovo da še nikdar prej ni bila tako kurjena, kakor letos: po 14 odst. Moj gost je imel pravico do premoaga, a moj sadovnjak je imel drv na izber...

Zgodovinska hruska, pod njo moja miza kamnata, je padla pod manj spretnimi udarci Hrvata-Primorca-Amerikanca in nekega Dunajčana krznarja — na lišno streho, koja je z obema vrhovoma na dveh mestih precej težko ranila, kakor da je bila zadeta od granate manjšega kalibra! So sed je prestrašen prišel pogledat, kaj je, Dunajčan je pa mirdnoščno rekel: pač draga drval!

Za obdelavo polja je naprosilo tukajšnje županstvo za pomoč vojaško oblast, a kmetje takorekó množijo svoje sile in z neugnanmo možko voljo drug drugemu pomagajo po načelu: pomozi si sam in Bog ti pomore! Seveda je podpora za vojaške strani dobrodošla in letos naravnost nujna! Merodajni čimtelji naj pospešijo rešitev tozadavnih prošnja vseh okoliških županstev, ker gre za ljubi kruhek!...

Na mojem vrtu je zasadih pro lopato popot inteligentent Čeh, likvidator pri sloveči banki, z 10,000 K letne plače, a v vojski prostak!... Ko sem mu obljubil smodko, se je branil, odprl listnico in pokazal stotake in dejal, da je izkušen ekonom ter da je njegov šport v prostih urah kmetijska panoga!

Zvečer se je opravičil, da s tovaršem nista mogla več prekopati, ker je zemlja strašno pomandrana, in pokazal mi je žulje na finih dlanih!

Drugi dan je bil moral neznanokam; prosil me je za slovo blagoslova in svete podobice, a ko sem se obotavljal, mi je pokazal lepo srebrno svetinjico Brezmadežne na srebrni ovratnici rekoč: "mi sme hodni ljudi... a ženka mi je umrla pred tremi tedni..." Zazolzil se je... jaz pa sem ga blagoslovil, da podobico in mu ginjen krepko stisnil roko: na shledane!

Zdaj čakam drugih pomočnikov in sam Bog ve, kdo mi bude delo nadaljeval, kdo izvršil, katere narodnosti, katere vere mož?...

Naši dobri Dalmatinci so nabirali za steklo k okvirju kipa presv. Sreca Jezusovega. Božje srce jim povrni s posebnim varstvom v težkih urah bojnih metežev... čuva naj te blage, v pobožnosti otroško preproste duše! Razdelil sem jim molkov, koje sem kupil v G. za 18 K, darovanih v ta namen od goriških inteligentnih pregnancev v Lj., za kar jim Bog stotero povrnil! Tudi od slav. uredništva "Slovenca" smo prejeli še nekaj zaprosenih predmetov, a bilo je vse skupaj komaj za pol bataljona! Pričakujemo še. Vojski bodo molili za dobrotnike!...

Kaj pa je naše ženstvo?

Prva velika gorečnost je splošno ohladila. Nekaj mladih žena, nekaj postavnih mater z otročiči in par starih mamic je javno izpričalo veliko in stanovitno ljubezen do svojih mož in sinov, drugim, se zdi, so se rane ločitve tekmolet čas že več ali manj zacelile! Mlade žene uživajo podporo, prejemajo stanarino, dobivajo ostanke raznih kuhinjskih zasn in otročiče, zaslužijo s perilom ali celo s prodajo raznih drobnin, od sladkih medenih kruhkov doli do osoljenih slanikov, pa se kopljejo v drobižu kakor še nikdar prej ne. Tupatam se vidi kako tako, ki že polgodro leto nima poročila od moža z boljšca, oziroma iz ujetništva, vedno z razposajenim usmevom na ustnah, nakiteno in ozaljšano še bolj, kot v miru, kakor nevesto, ki se mož in želi dopasti!

Prav ima g. Podgoričan, da je goriško okoliško ženstvo splošno vzbudilo občudovanje in priznanje postnega vojaštva, da je pa povsod par nesrečnih žena in deklet, ki so se dale ljudem v zobe.

Kaj pa poreko možje in ženini, ko se vrnejo domov? In vojske v teh družinah ne bo ne konca ne kraja. Toda tajnih bolezni pri nas še ni, kakor se čuje iz bližnjega zaledja, kjer zvonovi še ne zvone in ure še ne bijejo.

Mlad sobojevniki mi je pravil, da je tamkajšnji g. vojaški zdravnik z začunjem konstatiral, da so se tajne bolezni med ženstvom nepričakovano razpasle! Ali je ta žalostna istina ugotovljena samo ondi? Zelo veliko stori vojaška oblast za spolno higijeno med vojaštvom, kaj se je pa doslej tozadevno storilo za civilno ljudstvo v fronti?

Drugod javno obravnavajo to eminentno aradno vprašanje, pri nas pa naj molčimo in čakamo miru, ko bo že prepozno? Na Tirolskem se ne sramujejo priznati enakega žalostnega dejstva, na Nemškem ga civilne organizacije, bodisi z verskega, moralnega, narodnega ali estetičnega stališča karmoč preperečujejo z vzgojno prophylakso, a pri nas?

Zelo iskreno prosimo g. dr. B., ki je že prijavil razpravo o spolni higijeni, naj jo še izpopolni, podkrepši s podatki iz svetovne vojske, naj ubere v

sioglu karmoč poljudno struno in naj razpravico: poslanico v fronto — v dogovoru s kakim p. n. ordinarijatom — priloži letošnjemu pastirskemu listu, da bomo imeli pri postnih stanovskih govorih in shodih za listke v rokah orožje, s katerim bomo pobijali kužne moralne bacile, ki prete za rodove okužiti širšo plast našega doslej krepkega in zdravega naroda!

Ne smemo več prikrivati: v interesu javne morale bomo morali, kjer bo treba take razmere javno bičati, ako je dušno pastirsko opominjanje vseh stopenj ostalo brez vsakega uspeha!

Predmetno žensko barabstvo, ki ne moli, ne posvečuje nedelj in praznikov, se lepo oblači pa dobro je in pije, ki ima za plačilo na prodaj vse, tudi zdravje, je za sedaj tu v fronti in v zaledju pač naša največja narodna nevarnost!

Bojna kronika.

Cel teden, razen srede, je sovražnik obstreljeval Št. P. V. je dva dni zelo trpela. Prvič se d. V. skoro evakuirali. Padlo je do 200 granat, na vsako sekundo štiri. Zrtev malo: človeških nič, par volov in telet je poginilo — junaške smrti.

Drugič je trpela osobito g. V. Ranjena je bila ena žena.

Natančneje si ne upamo pisati, da bi se morda ne oglašil kak Prigorčan kakor zadnjič Podgoričan in ne popravljal naših poročil. Podgoričanom čestitamo, a Prigorčan naj se zdrami in poroča. Na naši fronti je bil sicer mir, izvemski 13. in 14. t. m. Danes zjutraj ob 6. je priplaval nad Št. P. in dalje nad Vipavsko velik italijanski vodljiv zrakoplov. Spuščal je bombe, osveto Milana, a v našem okolišu ni napravil nobene znatne škode, razen to, da je mene in morda še kakega drugega tako raztresel pri jutranji molitvi, da sem molil mesto priprave za sveto mašo — zahvalno in da sem pomoto zapazil šele, ko sem knjigo zaprl! Tako je bilo!

Bog in Marija z nami!
Vaš dr. Marijan.

Zanimivo pismo, ki smo je prejeli.

Julij 25, 1916.

Čenjeni:

Vašo izkaznico (pobotnico), katere mi spričuje, da ste sprejeli mojih 70 dolarjev in iste poslali v staro domovino potom brezličnega brzojava, sem prejel. Prosim, da mi javite, zakaj se čita na isti navodilo pošiljateljem v devetih drugih jezikih, samo slovenskega se pogreša.

Spoštovanjem,
Podpis.

Odgovarjamo:

Mi smo dobili tozadevno knjigo pobotnic od firme, s katero smo v zvezi za pošiljanje denarja po Wireless (brezličnem brzojavu). Da ni slovenskega navodila, ni tako važnega pomena, sicer bomo to prihodnjic zahtevali. Glavna stvar je, da je denar v pravih rokah. Čestitamo dopisniku, ki je tako rodoljubno zaveden. Če bi bilo več takih, bi se slov. jezika tako ne preziralo.

Velespoštovanjem,
AMER. SLOVENEK,
bančni oddelek.

Lev, ki se boji pijancev.

"Arizonakiker" poroča sledečo potučno povestico iz Ugande v Afriki: Nekit izstradani lev je šel na lov in ujel nekega Evropeca, da ga pohrusta. Ko ga prime z zobmi za jopič, začuti v moževem žepu veliko steklenico žganja. Vsled tega se lev tako silno prestraši, da skrije rep med noge in zbeži. List potem izjavja, da je ta dogodek zelo poučen, ker kaže, da se levi pijancev boje in jim ne store nič zalega. Če bi lev ne bil začutil in videl steklenice žganja, bi bil moža gotovo pohrustal. Abstinencem in torej priporočati potovanje po Afriki.

LOKALNI ZASTOPNIKI (ICE)
"A. S."

Allegheny, Pa.: John Mravintz.
Aurora, Ill.: John Kečvar.
Aurora, Minn.: John Klun.

Bradley, Ill.: Math. Stefanich.
Bridgeport, O.: Jos. Hochevar.
Chicago, Ill.: Jos. Zupančič.

Calumet, Mich.: John Gosenca.
Cleveland, O.: Jos. Russ in Leop. Kušljan.

Chisholm, Minn.: John Vesel.
Collinwood, O.: Louis Novak.
Delmont, Pa.: Jos. Pavlich.

Denver, Colo.: George Paviakovich.
Ely, Minn.: Jos. J. Peshel.
Enumclaw, Wash.: Jos. Malnerich.

Gilbert, Minn.: Frank Ulehar.
Gowanda, N. Y.: Frank Zore.
Great Falls, Mont.: Mat. Urieh.

Hibbing, Minn.: Frank Golob.
Houston, Pa.: John Pelhan.
Indianapolis, Ind.: John Radež.

Iron Mountain, Mich.: Louis Berec.
Ironwood, Mich.: M. J. Mavrin.
Kansas City, Kans.: Peter Majerle.

La Salle, Ill.: Anton Kastello in Jakob Juvancic.
Lorain, O.: Jos. Perušek.
Lowell in Bisbee, Ariz.: John Gričar.

Milwaukee, Wis.: John Vodovnik.
Moon Run, Pa.: John Lustrik.
Newburg (Cleveland): John Lekan.

Peoria, Ill.: M. R. Papich.
Pittsburgh, Pa.: Anton Sneller.
Pittsburgh, Pa.: Urh R. Jakobich.

Pueblo, Colo.: Mrs. Mary Buh.
Rock Springs, Wyo.: Leop. Poljanec.
Sheboygan, Wis.: Jakob Prestor.

So. Chicago, Ill.: Frank Gorenitz.
Springfield, Ill.: John Paterel.
Soudan, Minn.: John Loushin.

So. Omaha, Neb.: Frank Kompara.
Stambaugh, Mich.: Aug. Gregorich.
Stellton, Pa.: A. M. Papich.

St. Joseph, Minn.: John Poglajen.
St. Louis, Mo.: John Mihelich.
Valley, Wash.: Miss Marie Torok.

Waukegan, Ill.: Matt. Ogrin.
West Allis, Wis.: Anton Skerjanc.
Whitney, Pa.: John Salmich.

Willard, Wis.: Frank Perovšek.
Youngstown, O.: John Jerman.

V onih naselbinah, kjer zjaj nimamo zastopnika, priporočamo, da zglašijo kdo izmed prijateljev našega lista, da mu zastopništvo poverimo. Želeli bi imeti zastopnika v vsaki slovenski naselbini.

Uprav. "A. S."

Nervozni ljudje

nam bodo hvaležni, ako jim naznanimo, da se jim bo zdravje čudovito zboljšalo in živčevje pokrepilo — ako uživajo

SEVERA'S NERVOTON

(Severov Nervoton) takoj na prvi prikaz živčne neprilike. To zdravilo je bilo že popolnoma preiskušeno ter je izkazalo svojo vrednost pri zdravljenju živčnih neprilik. Donaša hitro olajšbo v slučajih

DUŠEVNE POTRSTI, NESPEČNOSTI ALI INSOMNIJE, ŽIVČNE ONEMOGLOSTI, HISTERIJE ALI NERVOZNOSTI.

Cena \$1.00

Pišite po naš cirkular: "SEVEROV NERVOTON. — Kdaj in kako ga rabiti. Razpošiljamo ga zastoj.

Severovi pripravki so napredaj v lekarnah vsespovodi. Zahtevajte Severova Zdravila. Omenite ime Severa ter se s tem obvarujte nadomestilo. Ako ne morete dobiti Severove Pripravke v vaši okolici, naročite jih od nas. Naslovite

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa.

Poskusite Novo Pivo

Old

NA KRASNEM OTOKU KRFU.

(Moji spomini s popotovanja.)

Francozi so zasedli otok Krf. Grad nemškega cesarja Ahilejon je bil izpremenjen v vojno bolnico.

Ti dve novici sta mi zbudili spomin na krasni otok, ki je bil cilj tisoč in tisoč popotnikov in zavetišč mnogim bolnikom, ki so v mirnem podnebnem okolju in svezem zelenju rečenega otoka iskali ljubelega zdravja.

Naš elegantni parobrod "Baron Beck" je sprejel v svoje notranjosti naše malenkosti — prijatelje in mene — v Trstu. Cilj našega popotovanja je bilo sinje gorje. To je bilo za najljubejših bitek druge balkanske vojske, meseca julija 1913. leta. Kdo si je tedaj mislil, da bo mnogo mest, skozi katera smo šli, postalo zopet pozorišče vojske?

Valovi sinje Adrije so si laskavo pogovarjali ob "Baronu Becku". Lahen veter je hladil lice, ki nam ga je razpila vročina na kopnem. Sedimo na krovu. Kraina panorama tržaškega mesta in naših bregov je izginila. Vse okrog voda, sama brezdanja voda. Kako velikanska, neskončna! A morski valovi prepevajo venomer svoje mirno pesem. Kaj je človek v primeri z neizmernim oceanom? Pa je le njegov gospodar in vladar. Ali kako majnega se čuti, kako slabega, kadar na ladijski lupini pluje po njegovi gladini. Ali njegov nemirni duh hoče biti velik, vse vladajoč, punta se, dviga, bori in zmaga. Zakaj? Ali ve sam čemu?

In naposled omahne utrujen v morje večnosti. In poroče: Nicemernost. Morje ima svojo filozofijo — večnost. Ladija je bila bolna ljudi. Plula je proti Carigradu. Ker je bil carigradski ekspresni vlak ustavljen, je bil toliko večji promet na parnikih. Mešanica vseh narodov in jezikov dela živinca na ladiji jako pestro. Plavajoči Babilon. Prijazni ladijski zdravnik pripoveduje, kar je doživel širom daljnih dežel. Japonske vtiske slika tako zapeljivo, da se nas je polotila želja po deželi vzhajajočega solca. Ali znan na nam je prislovica: Deficiente peccu.

Tekom dne, ki na ladiji hitreje mine nego na kopnem, smo imeli dovolj časa, da smo ponovili in dopolnili potrebne vednosti iz novogrškega jezika. Mislili smo, da se nemara pomenuje s pomočjo Homerjevo. Ali že pri prvem izkrcanju na grških tleh smo doživeli razočaranje. Naročili smo bili nekaj v obrežni kavarni, a brhki natakari videč naše zapuščene končnice, je poslal dečka, da bi nam odedil čevlje.

V Brindiziju smo stopili na italijanska tla. Razsvetljen pristan se je videl že iz daljave. Pozno zvečer je ladija je rabila debelo uro, da je pristala. V pristanišču je vse živo. Velika zasidrana vojna ladija je polna vojakov, ki bodo poslani v Afriko. Prebivalstvo se posavlja z obrežja od vojakov, godba igra koracnico za koracnico, z okna nabrežnega hotela govori neki dostojanstvenik o velikosti in slavi laškega kraljestva.

Proti polnoči smo dvignili sjdra in parobrod je jel pluti proti vzhodnim bregovom jadranskega morja, ki so bili tedaj kakor v današnjih dneh priče vojnih dogodkov.

Albanija! Kako lahko včasih mnogo pomeni, kdor nič ne pomeni. Ali ni takih "albanij" tudi v človeškem življenju več kakor preveč?

Pusti in prazni bregovi so se prikazovali našim očem, ko smo po zgodnjih toaletih hiteli na krov, da se nadihamo osvežujočega morskega zraka. Kamorkoli se oko ozre, vsepovsod sivo skalovje, v katero se zaganja brezdanja voda in morski viharji. Nikjer nobene drevesca ali zelenice. Samo na pobočju proti morju je mestoma postavljenih ali bolje rečeno, priljubljenih nekoliko revnih ribiških bajt kakor lastavčina gnezda. Prav tik morja se vleče bore gozdek, ki pa je baš tedaj gorel!

Tam v teh negotoljubnih gorah je morala v današnjih dneh poražena srbska armada iskati zavetja. Lahko si mislimo, da so bili ti pohodi počasni in težki. V Albaniji je bil višek trpljenja, ki ga je pretrpelo srbsko kraljestvo.

V Brindiziju je stopila na ladijo slovenska angleška plesalka Miss Dunkhanova. Vitka, blede v črnem krilu. Pri avtomobilovih nesreči je izgubila dva otroka. Gre na Balkan z Rdečim križem. Vede se jako rezervirano.

V Santi Kvaranta, v albanskem prikritju, vidimo prve sledove balkanske vojske. Razstreljene pristaniške zgradbe s potopljeno ladijo. Ko smo bliže prihajali, smo videli, da se je skor mravilje. Sto konj, mežgov in oarmadi v notranjost dežele hrano in strelivo po ozki cesti, ki drži od tu v Jasinu.

Obhajemo preje nego običajno. Stojimo na krovu, in oči nam iščejo dar enkrat! Komure otoka Krf se nam prikažejo v daljavi. Čim bolj se približuje ladija, tem lepša slika se nudi našim očem.

Ustavimo se daleč od pristana. Baranica, smeha in vpitja je dosti. Cilj popotovanja je grad Ahilejon in 60 kilometrov se razprostira od severa proti jugu. Brušen zelen biser v sinjem morju. Velicavno se dviga iznad morja sredi bujnega zelenja. Notranjič-

na je dragoceno opremljena z mnogimi umotvori. Kroginkrog dišejo bujni vrtovi, spredaj pa obhajujemo prelepo soho umirajočega Ahileja. Spemo navzdol k modremu morju po lepih stezah. Vse priča in dokazuje, da si je ta kraj izvolila in ga okrasila dovezna duša. To je bila rajna cesarica Elizabeta, ki je tu sem tako rada prihajala. Po nje tragični smrti je postal Ahilejon last nemškega cesarja, ki semkaj prihaja skoraj slednje leto.

Zamišljeni stojimo nad morjem. Moglo bi nam pripovedovati o starodavnih časih, o narodu Fajakov, ki je bival tu, o popotniku Odiseju, ki ga je sovražna usoda preganjala po tleh vodah, zastojni hrepeneka po drugem domačem pragu. Valovi pripovedujejo o minulosti slavne starosti, ki je segala do tu sem.

Danes se ponavlja zgodovina. Krf postaja zopet prizorišče važnih dogodkov, morda mu niti ne prizaneše vojni vihar. Kdo ve? — (Iz "Slov.")

VOJAŠKA POKOPALIŠČA NA KRASU.

Za v vojni padle bojevnike se skrbi, kolikor mogoče po razmerah, za posebno grobišča, da se tako ohranijo za bodoče čase. Posebno se za to skrbi na bojišču ob Soti. Tu se vodi pozicijska vojska, in izgube na naši strani, tudi ob laških navalih, niso posebne, zato je mogoče, da se padle junake lepo pokoplje, postavi križe z imenom padlega. Vojna vodstva si prizadevajo, da, če le mogoče, dobi vsak padli tudi svoj grob s križem. Na Doberdobski planoti je to združeno s precejšnjimi težavami. Svet je tu skalnat. Le po kotlinah in dolinah se dobi dovolj zemlje v ta namen. Zato so v teh "oazah" Krasa nastala prava vojaška pokopališča. Marsikje pa so, se napravile lepe terase in nanosila zemlja in tako napravilo lepo pokopališča. Najlepše tako pokopališče se nahaja v Segetih ob cesti proti Lokvici. Tukaj počivajo pred vsem Madžari in Srbi. Sedaj bodo prišli tudi Slovenci. Sploh skrbe Madžari in Hrvatje mnogo bolj kakor mi. Ti gledajo, ako je le mogoče, da postavijo vsakemu padlemu tovarišu križ z napisom, mi, Avstrijci, nismo tako marljivi. Pokopališča so postala skoro vse doline na planoti. Posebno razsežno je ono pri vaseh Mikoli—Serleti. Tukaj počiva tudi bivši stotnik topniškega polka R. pl. Thoms, ki ima lasten grob in lesen križ z napisom: "Našem, nad vse priljubljenemu poveljniku." Tukaj se dobi vojake vseh narodnosti, mnogoštevilnih krdel. (V prvih bojih je namreč naša soška armada sestajala večinoma le iz črnovojniških in maršbataljonov.) Narodnostnega boja ni med njimi; vsi snivajo mirnovnečni sen in čakajo vstajenja. Škoda le, da bo veliko imen teh junakov spral dež, ker so pisana s svinčnikom. Kar se drugih pokopališč tiče, je poleg že imenovanega v Segetu najlepše ono v Hudem Logu. V precej obširni dolini stoji lep lesen križ, po dolgem v dolini pa so lepe vrste grobov. Skoro vsak junak ima svoj grob in križ z napisom in datumom, kdaj je umrl za domovino. Pokopani so pa tu le tisti, ki so bili težko ranjeni v boju in so umrli v sanitetnem zavodu. Tudi par laških vojakov 124. polka počiva tu med našimi. Nekaj spodnještajerskih Slovencev čaka tu večnega vstajenja v družbi s Čehi, Nemci, Ogrji in Hrvatji. Lahka jim kraška zemlja. Razume se, da so padli pokopani tudi v Doberdolu, Novi vasi, Opatjem selu in drugod.

Po vojni, naravno, bo večina teh pokopališč izginila. Kraševci ima malo zemlje in rabil bo doline, da se preživi. Naloga domovine bo pa, da postavi svojim žrtvam na mestih, kjer so bili pokopani k večnemu počitku, vsaj dostojne spomenike, na katerih bi se morala ohraniti imena vseh padlih. Zato bi se moralo že sedaj paziti, da nem dež in vihar ne uničita tega, preden bi se taka ideja mogla izvršiti. Od v. l. in II. soški bitki padlih je že sedaj dosti imen izgubljenih, ker se je takrat premalo gledalo na to. Za domovino bodo morali soški junaki ostati v večnem spominu.

Urednik "Figara", Charles Tardieux, ki se je vojskoval kot desetinik in je bil nevarno ranjen, opisuje neki francoski napad tako-le:

Stojimo v bojnem metežu. Prvič smo v boju. Nekoliko se razburjamo, obotavljamo in ne vemo, kaj da se vse pripeti. Krogle, ki švigajo neopazne pod listnato streho, spletajo okoli nas mrežo, ki se vedno para in obnavlja; v njo se slepo zaletimo a sklonjeno glavo, prav kakor ribe. Strašne so strojne puške, strojne kose! Če bi šli nazaj, čuval bi nas nekoliko teletnjak. Ne, povelje zahteva, kroglam se zoperstavi, če te tudi preluknjajo, kakor igla platno, prsi, čelo, oči; vse, kar lahko slučaj zmelje kakor kašo drobno. Zavidam rinocera in krodila.

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Čutimo, kako obstoji naše premikanje. Negotovi se umikamo, niti ne mislimo več, da streljamo. Naši kriče: "Zične ograje! Nekaj naših se je že ujelo v strašni zapreki. Nič več ne ustanejo. Preluknjale so jih krogle. So li padli vsi voditelji? Z vseh strani kriče: "Nazaj! Nazaj!" V 30 sekundah preletimo 200 metrov. Prep smo za to rabili 20 minut, celo večnost med točo strojnih pušk. Nazaj v strelske jarkje, kjer leže vsi ranjeni in mrtvi tovariši poleg proč vrženih stvari. Bledji, razburjeni in zdvijani v onemogli jezi streljamo, streljamo v gozd, dokler ne pridirja poveljnik, razoglav je, od zadnje čete in kriči: "Prenehajte, ne streljajte več!"

Sredstva za boj proti sovražniku so se pomnožila z uvedbo letal. Zelo važno je, da se nasprotnikovo letalo čim preje opazi. In tu se vsiljuje vprašanje, dali bi se v to svrhu ne dale uporabiti tudi zmožnosti kake živali. Vsak poznavalec živali je imel neshetokrat priliko občudovati oster vid ptičev. Koklja svari svoja piščeta, še predno more človek opaziti roparsko ptico. Ravno tako se golobi ostro ozro proti nebu in brez giba gledajo v ono smer, kjer se pokaže kaka roparica, katero pa more človek se-le čez dalj časa ali pa s pomočjo daljnogleda ugledati. Ker imajo izbiro. Vendar pa majhne ptice niso uporabne, ker se boje malih roparic, ki jih je povsodi dovolj. V poštev pridejo samo večji ptiči, ki so vztrajni in utrjeni proti vremenskim izpremenbam ter jih je lahko gojiti. Tu so predvsem kokoši in golobi, ki sicer niso povsem utrjeni glede vremena, zato pa imajo to prednost, da jih je takoj in povsod dovolj dobiti. Te živali, ki so se najbrže že navadile na letalce, bi se pa morale najprej dresirati t. j. naučiti bi se morale strahu pred letalci. To bi se dalo doseči na ta način: Živali se spravimo na zvišen kraj, nad katerim bi se vsak dan večkrat prikazal letalec, ki bi prihajal bliže in bliže in potem na ta ali drug način preplašil živali; lahko bi n. pr. sam ali pa druga kot letalec opravljena oseba z lahkim bičem nagnala živali. Se bolj bi bili morda strelji iz revolverja. To bi se moralo toliko časa ponavljati, da bi se v živalih takoj, ko bi opazile letalo, oglasil strah in bi zbežale. Kadar so živali tako daleč, so sposobne za opazovalno službo. Da jim pa strah ne preide, se mora dresura vsak teden parkrat ponavljati. Kokoši in golobi bi utegnili razen letalcev "markirati" le še večje roparice, ki so pa bolj redke in bi torej opazovalni službi ne delale prevelikih neprilic.

Najboljše bi pa bile kot znanilke letal — vrane. Medtem ko sta potrebna dva človeka za istočasno opazovanje celega neba, zadostuje zato ena sama vrana. Njene oči so namreč tako ustvarjene, da vidi naprej in nazaj. In kar more človek videti le z daljnogledom, opazi vrana s prosti močesom. Vrane je vrhu tega lahko krmiti, skrajno utrjene nasproti vremenu in tudi zelo pametne. Gre le za to, da se

KOKOŠI, GOLOBI IN VRANE V VOJNI SLUŽBI.

do bi dovolj živih vrani v roke, kar bi se dalo na ta ali drug lojni način doseči. Vsekakor bi bili dresirane vrane, kokoši in golobi dobri pomočniki v stražni službi proti sovražnim letalcem.

Urednik "Figara", Charles Tardieux, ki se je vojskoval kot desetinik in je bil nevarno ranjen, opisuje neki francoski napad tako-le:

Stojimo v bojnem metežu. Prvič smo v boju. Nekoliko se razburjamo, obotavljamo in ne vemo, kaj da se vse pripeti. Krogle, ki švigajo neopazne pod listnato streho, spletajo okoli nas mrežo, ki se vedno para in obnavlja; v njo se slepo zaletimo a sklonjeno glavo, prav kakor ribe. Strašne so strojne puške, strojne kose! Če bi šli nazaj, čuval bi nas nekoliko teletnjak. Ne, povelje zahteva, kroglam se zoperstavi, če te tudi preluknjajo, kakor igla platno, prsi, čelo, oči; vse, kar lahko slučaj zmelje kakor kašo drobno. Zavidam rinocera in krodila.

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Urednik "Figara", Charles Tardieux, ki se je vojskoval kot desetinik in je bil nevarno ranjen, opisuje neki francoski napad tako-le:

Stojimo v bojnem metežu. Prvič smo v boju. Nekoliko se razburjamo, obotavljamo in ne vemo, kaj da se vse pripeti. Krogle, ki švigajo neopazne pod listnato streho, spletajo okoli nas mrežo, ki se vedno para in obnavlja; v njo se slepo zaletimo a sklonjeno glavo, prav kakor ribe. Strašne so strojne puške, strojne kose! Če bi šli nazaj, čuval bi nas nekoliko teletnjak. Ne, povelje zahteva, kroglam se zoperstavi, če te tudi preluknjajo, kakor igla platno, prsi, čelo, oči; vse, kar lahko slučaj zmelje kakor kašo drobno. Zavidam rinocera in krodila.

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

do bi dovolj živih vrani v roke, kar bi se dalo na ta ali drug lojni način doseči. Vsekakor bi bili dresirane vrane, kokoši in golobi dobri pomočniki v stražni službi proti sovražnim letalcem.

Urednik "Figara", Charles Tardieux, ki se je vojskoval kot desetinik in je bil nevarno ranjen, opisuje neki francoski napad tako-le:

Stojimo v bojnem metežu. Prvič smo v boju. Nekoliko se razburjamo, obotavljamo in ne vemo, kaj da se vse pripeti. Krogle, ki švigajo neopazne pod listnato streho, spletajo okoli nas mrežo, ki se vedno para in obnavlja; v njo se slepo zaletimo a sklonjeno glavo, prav kakor ribe. Strašne so strojne puške, strojne kose! Če bi šli nazaj, čuval bi nas nekoliko teletnjak. Ne, povelje zahteva, kroglam se zoperstavi, če te tudi preluknjajo, kakor igla platno, prsi, čelo, oči; vse, kar lahko slučaj zmelje kakor kašo drobno. Zavidam rinocera in krodila.

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

do bi dovolj živih vrani v roke, kar bi se dalo na ta ali drug lojni način doseči. Vsekakor bi bili dresirane vrane, kokoši in golobi dobri pomočniki v stražni službi proti sovražnim letalcem.

Urednik "Figara", Charles Tardieux, ki se je vojskoval kot desetinik in je bil nevarno ranjen, opisuje neki francoski napad tako-le:

Stojimo v bojnem metežu. Prvič smo v boju. Nekoliko se razburjamo, obotavljamo in ne vemo, kaj da se vse pripeti. Krogle, ki švigajo neopazne pod listnato streho, spletajo okoli nas mrežo, ki se vedno para in obnavlja; v njo se slepo zaletimo a sklonjeno glavo, prav kakor ribe. Strašne so strojne puške, strojne kose! Če bi šli nazaj, čuval bi nas nekoliko teletnjak. Ne, povelje zahteva, kroglam se zoperstavi, če te tudi preluknjajo, kakor igla platno, prsi, čelo, oči; vse, kar lahko slučaj zmelje kakor kašo drobno. Zavidam rinocera in krodila.

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, korakajočega zidu odgovoren. Gledam tovariše. Pokonci ne stoji nihče. Podolgovata leže vsi v travi. Kar poskoči pobočnik kviksi! Bled je obraz spačen, iskre se mu oč, zakličej: "Ne streljajte več! Naprej!"

Nikdar kakor takrat nisem čutil, kje da sem lahko ranjen. Hitro teletnjak na hrbet. Zavest dolžnosti me prešinja skupno z nevarnostjo. Poizkušam, da ne mislim na boj. Slutim, da sem za delec živega, kor

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkomp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

- Za Združene države na leto...\$2.00
Za Združene države za pol leta...\$1.00
Za Evropo na leto...\$3.00
Za Evropo za pol leta...\$1.50
Za Evropo za četrt leta...\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo:

AMERIKANSKI SLOVENEK Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

- 30. jul. Nedelja Ignacij Lojol, sp. 31. " Ponedeljek Abdon in Senen. 1. avg. Torek Vezi Petra, ap. 2. Sreda Porcijunkula. 3. " Četrtek Na dan sv. Štef. 4. " Petek Dominik, spozn. 5. " Sobota Marija, Dev. snež

SEDMA NEDELJA PO BIN-KOŠTIH.

Krivi preroki delavčevi.

Kakor vselej in povsod tako je bilo tudi v Kristusovih časih zadosti ljudskih zapeljivcev, ki so se obnašali kakor bi bili pravi prijatelji ljudstva, pravi preroki. Hlinili so se s čednostnim življenjem, a učili so krive napačne nauke. Zato je svaril pred temi zapeljivci Gospod, rekoč: "Varujte se lažljivih prerokov, ki pridejo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so zgrabljivi volkovi." Kakor je svaril Jezus, tako svari tudi sv. cerkev pred zapeljivci. Ona se ne zmenja za zasmehovanje in preganjanje, marveč tudi ona svari in kliče: "Varujte se lažljivih prerokov." Zlasti mnogo krivih prerokov prihaja dandanes mej delavstvo, prihajajo krotki kakor jagnje, obklebni v ovcja oblačila, govore, da so pripravljani za vsako žrtev, da ne govore in delajo za denar, marveč iz usmiljenja do ubozega trpina, delavca katerega hočejo rešiti iz krempljev kapitalizma. Dragi bravec, bodi čuječ, varuj se!

Delavčevno življenje mora biti red, nered je njegova smrt. — Kaj pa je red in kaj je nered? Red ni nič drugega kakor soglasje z božjo voljo; nered pa je vpor proti božji volji. Ker pa nam sv. katoliška cerkev razlaga voljo božjo in ker ona ne zahteva ničesar drugega kakor to, da njeni verniki spolnujejo voljo božjo, sledi iz tega, da se držimo od Boga vstanovljenega reda, ako smo sv. cerkvi pokorni in da smo nevedni, ako se cerkvi vstavljamo.

V celem vesoljstvu vlada najlepši red. Poglej, dragi prijatelj, zvezdnato nebo, poglej milijone in milijone zvezd! Vsaka stoji na svojem mestu vsaka kroži natančno po od Stvarnika jej odmerjeni poti. Kakor vlada red na nebu, prav tako vlada red tudi v nebesih mej angelji. Vsak angelj je na svojem mestu in na tem mestu najde vsvo svojo srečo in blaženost, ne da bi on, ki so višji in popolnejši od njega, zavidal.

Red mora vladati tudi v človeški družbi. Ta red je kakor lestev, po kateri moramo priti do svojega cilja. Lestev pa je sestavljena iz posameznih stopenj. Iz prve stopnje ne moreš stopiti kar na peto. In ako je zlomljenih par stopenj, je cela lestev neuporabljiva naj bo sicer še tako dobra in še tako dolga. Tej lestvi je podobno družabni red; vsak stan je ena stopnja. Red pa bo skvarjen, ako en ali drugi stan noče storiti svoje dolžnosti. Podlaga te lestve je delo. Delati mora vsak po svoje. Ne le delavec, marveč tudi delodajalec. Eden dela za glavo; drugi za roko, tretji s pesom i. t. d. Delo prinaša vsakemu zaslužek in vsakdanjega kruha. V razdelitvi dela se kaže prav posebno božja modrost. Ko bi delali vsi enako in vsi eno in isto, bi manjkalo onih, ki bi drugim dajali dela. Da, celo dela, s katerimi se izvršujejo nepotrebne reči le za razkošje, služijo drugim v pridobitev vsakdanjega kruha. Na cesti vidiš n. pr. košato oblečeno, z dragulji nakličeno žensko, ki razširja deleč na okoli prijeten duh. Nevošljivost te loti, ako pomisliš, da ena sama obleka pomeni celo premoženje, da je en sam dragulj toliko vreden, da bi s tem denarjem lahko živela cela družina. Pa pomisli koliko ljudi zaslužijo svojega vsakdanjega kruha v tovarnah, ki se dela blago, obleka, nakitje, dišave i. t. d. Koliko milijonov gre v zrak, v dim s kajenjem! Koliko stotisoč ljudi, pa se tudi živi s pridelovanjem tobaka, z izdelovanjem in prodajanjem smodk. Popolnoma v redu je torej, da so poleg neimovitih tudi bogatini. Ali boš mar sinu odrekal pravico do tega, kar je oče s teškim delom, z nevarnimi podjetji, ali pa se svojo duhovitosijo zaslužil. Ako bi oče ne imel pravice veliko svoje premoženje zapustiti svojim otrokom, kdo bi hotel potem še varčevati. Zasebna last je torej podlaga družabnega reda in družabne zajemnosti.

Vsak naj bo, ako hoče ohraniti red, zadovoljen se svojim stanom, vsak naj stori svojo dolžnost. Ne poslušaj onih, ki trdijo, da je delavski stan najbolj nesrečen, najbolj od človeške družbe zanemarjen. S takim pomiljevanjem ti nihče ne bo zboljšal tvojih razmer, storil te bo le se svojim stanom nezadovoljnega. Ako pride tak lažnjivi prerok do tebe, reci mi in zavrnj ga, da si se svojim stanom zadovoljen, ako si le zdrav in imaš delo in primere zaslužek. Res je, da nimaš milijonov, a vsled tega tudi nimaš toliko skrbi, odgovornosti in nevarnosti. Največja pomiljevanja vredni so oni, ki so iz bogastva padli v revščino. Oni prikriti reveži po velikih mestih, ki veliko večjo bedo trpe, kakor porestni beraci. Oni, ki so bili vsega dobrega vajeni in jim vsled te ali one nesreče manjka najpotrebnejšega. Oni, ki se delati niso učili, ker so mislili, da jim ni treba, kateri so pa zgubili sredstva, na katere so se poprej zanašali. Glej, da b itebe zadela taka nesreča, se ti ni treba bati. Bodi torej vesel in zadovoljen!

Ne poslušaj lažljivih prerokov, ki prihajajo pod krinko človekoljubja k tebi in te hočejo storiti le nezadovoljnega in nesrečnega. Varuj se onih, krivih prerokov, ki te hočejo odtujiti veri tvojih očetov. Naj govore še tako sladko, naj ti prinašajo navidezno še tako trdne dokaze, ne veruj jim. Manjka ti morda, prave, temeljite izobrazbe, da bi mogel ločiti pravi dokaz od napačnega, pravo sklepanje, od krivičnega. Poglej življenje takih prerokov, "na njih sadu jih bote spoznali", njih postenje, njih družinsko življenje, zlasti pa pazi na njih smrtno uro in spoznal boš, kje je pravica in resnica.

REV. J. P.

KRUH, KATERI JE PRAVA HRANA.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

(Konec.)

Neki dogodek, kateri se je zgodil neke sobote v Galileji, predstavlja evharistijski kruh revežev. Ko je Kristus šel s svojimi laičnimi učenci med zrelim pšeničnim poljem, so ti začeli smukati klasje in jesti. Zavoľjo tega dejanja jih je zagovarjal pred farizeji. Ali ni imel Kristus pred očmi milijone revežev prihodnjih stoletij, katere želi hraniti s presv. Rešnjim Telesom. Ko je Jezus gledal zlato zrnje, gledal je obenem tudi številna polja, katere rumene solnčni žarki, ogenj spreminja v kruh in žarek Božje ljubljive spreminja v presv. Rešnje Telo, da bi bilo hrana za reveže.

Cena evharistične pšenice je vedno nizka in se ne spreminja, četudi je slaba žetev. Neglede, kako drag je kruh za naše telo, kruh za našo dušo je vedno poceni, ker je bil kupljen s predragoceno krvjo. V svoji mladosti v Nazaretu morda res nisi podpiral drugega, kakor svojo preblaženo mater; predno pa je zapustil zemljo, pa je postal zalagatelj cele človeške družine; dal je sam sebe v hrano dušam vseh ljudi pri zadnji večerji, oporo za večno življenje. Potem pa je šel vun, da zasluži in takoj plača predragoceni dar oni večer, ko je rudeč pot obilal Njegov obraz.

Pa ne samo, da so bili revni oni, kateri so se zbirali krog Jezusa ob Tiberijskem morju, ampak rabili so tudi vođnika, bili so kakor ovce brez pastirja. Premnogo izmed njih je imelo neozdravljive bolezni, tako da so ganili Njegovo srce, tako da jih je začel učiti mnogotere stvari in zdraviti njihove rane. Iz svojega doma v tabernakelnu tudi dandanes gleda na nesmisel in slabosti množice in smili se mu. Želi, da bi se zbirali pri obhajilih nizi, da bi dal njihovim dušam luč, zdravje in moč.

Dobro ve, kako jih potolažiti in sočustvovati z njimi; pozna dobro vse

skušnjave in naše težave. On nas vstvaril in odrešil, zato nas pozna popolnoma. Vidi naša srca; on sam je izkušil vsako našo težavo in bolečino, razven greha. Ali je naša duša žalostna? Poglej našega Gospoda na vrtu Getzemani! Trpimo mogoče bolečine? Glej, bičan je in križan! Ali je naše dobro ime napadeno? Prištelci so Ga krivičinežem in bil je ljudem v zasmeh. Ali so nas prijatelji zapustili? Njega so vsi zapustili. "Gledal sem, da bi našel koga, ki bi z menoj žaloval in ni ga bilo; da bi me potolažil in nisem ga našel." Tako je tožil naš Gospod po kraljevem pevcu. Naj bo kdo še tako nesrečen, do take tožbe ni opravičevanje, ker imamo vedno enega tolažnika, kateri želi, da pridemo k njemu, da nas potolaži in vodi. "Kakor nje ga, ki ga mati neguje, tako vas bom jaz pokrepčal." Je Njegova obljuba.

Kristus je prišel v Betlehem, zapomnimo si dobro, da bi odrešil in povstrel cel svet. V svojem čudovitem rojstvu na oltarju pa pride, da reši, posvečuje in okrepčuje kako posamezno dušo. Vsaka posvečena hostija je določena, da počiva v srcu gotove osebe in zavoljo nje je stopil Zveličar v to hostijo s telesom in krvjo, dušo in božanstvom. Bog v Svoji modrosti ve, katera hostija je določena za določeno osebo, katera jo bo prejela. Pri povzdigovanju pride v to hostijo za ravno to osebo in nikogar drugega." Ravno tako je tvoj, kakor bi ne bilo nikogar drugega na zemlji. Pozna tvoj značaj in tvoje želje. Pozna slabost tvoje volje in slabo razsodnost in pozna žalost, katero ti prinašajo razmere in okoliščine. Kadar pride k tebi, pride z ravno ono močjo, z ravno onimi, skrbno izbranimi milostmi, katere posameznik potrebuje, katere ve, da rabiš. V tvojem naročju čaka, v tvojem lastnem, poslušaj z Božjo potrpečljivostjo in v vsem nežnim človeškim nagnjenjem Božjega Srca, da mu razodeneš vse težave in našteješ vse želje, katere lahko izpolni samo Bog.

Sv. Rešnje Telo bo vedno počivalo srca tistih, ki je večkrat prejmejo, bo luč na njihovih potih, vzpodbuda pri njihovih gorečnosti. Kristus da duši, ki Ga večkrat prejme, trojen dar: vednosti, poguma in ljubezni, "luč, toploto in moč." Te besede si lahko predstavljamo napisane na tabernakelnu. Tu ima cerkev izdelovalnico gonilne moči. Sv. obhajilo je tok Božje milosti, ki se steka v posameznikove duše. Sv. evharistija daje luč naši duši, kadar smo v temoti, toploto v mrazu, moč v slabostih. Njena moč, kakor električna moč, se lahko rabi v različne svrhe. Če je treba naša srca očistiti grešnega prahu, je najboljšo sredstvo sv. obhajilo; če so naša srca prevročja zavoljo nebrzdanih strastij, se bodo ohladila s sv. obhajilom. Če je treba duši, da obrne svojo moč, da izruje kako napako, dobimo tok pri sv. obhajilu. Te luči za razum, toplote za srce, moči za voljo, katere imenujemo Božjo milost, vsled katere stori mo vse, kar je dobrega, katere nam narekuje dobre besede in vzbuja svete misli, ne dobimo nikjer v obilnejši meri, kakor pri sv. obhajilu. Kakor se rabi sedaj elektrika vsak dan in povsod, tako pogosto in povsodi bi se moralo rabiti sv. obhajilo za razsvetljevanje, toploto in moč naših src. Kakor je moderno rabiti elektriko, tako naj bo moderno tudi za vsakega katoličana, da pristopa vsak dan k sv. obhajilu.

Če je toraj sv. obhajilo kruh za reveže, je jmo ga vsak dan; če je sv. obhajilo tolažba za žalostne; prejema jma je vsak dan; če je sv. obhajilo moč za slabotneže, pomnožujmo jo vsak dan; če je sv. obhajilo luč za one, ki so zgrešili pot, iščimo jo vsak dan; če je sv. obhajilo zdravje bolnikov, veselimo se ga vsak dan. Ali ni naša duša vedno revna, ali žalostna, li slaba, ali bolna, ali na napačnem potu? Potem moramo mi vse jesti vsaki dan kruh, ki je prava hrana.

DOLOČBE MEDNARODNEGA PRAVA O VOJNI.

(Konec.)

Vojna sila je celokupna organizirana brambna sila v državi, ki je pod državnim vodstvom in je označena z vidnimi znaki.

V nasprotju z vojno silo je mirno prebivalstvo v deželi. Nasproti temu je uporaba orožja izključena in nasprotno so sovražnosti, ki jih zakrivi kdo izmed mirnega prebivalstva proti sovražnikovi vojni sili, kaznjive kbt navadna hudodelstva po veljavnem kazenskem zakonu ali prekem sodu.

Glede prostovoljcev določa haški dogovor z dne 29. julija 1899: Vojni zakoni, pravice in dolžnosti ne veljajo samo za vojsko, ampak tudi za različne prostovoljske čete pod sledečimi pogoji:

- a) da jim načeljuje kdo, ki je za ravnanje podložnih odgovoren;
b) da imajo določen, iz daljave viden znak;
c) da očitno nosijo orožje;
d) da se pri vojskovanju ravna jo po vojnih zakonih in običajih.

Poleg oboježenih vojakov po mednarodnem pravu pripadajo k vojni sili poleg vladarja in pri vojski se nahajajočih moških članov njegove rodbine k vojni sili spadajo in njeni disciplini podrejeni, oziroma od nje dopuščeni nebojevniki, n. pr. vojaški uradniki in duhovniki, zastopniki tujih sil, časniškarski poročevalci, dobavitelji itd. Parlamentarji in njihovi spremljevalci so nedotakljivi, dokler svojega stališča ne zlorabijo.

Spjioni se sodijo po prekem sodu, proti sovražnim poizvedovalcem kakor proti ostalim pripadnikom vojne sile se mora postopati po mednarodnem pravu.

3. Splošno sme vojskujoča se država rabiti vsa sredstva, ki so potrebna, da se zlomi nasprotnikov odpor. Vendar stavlja mednarodno pravo v tem oziru gotove sicer spotne meje.

Tako je prepovedana raba strupa in zastrupljenega orožja, zavratni umor ali branitev pripadnikov sovražne države ali sovražne vojske, uboj ali ranitev sovražnika, ki je proč vrgel orožje in se na milost ali nemilost da. Dalje izvaja, da se ne bo dopustil nikak parad, raba orožja, ki po nepotrebnem povzroča bolečine (n. pr. dum-dum-krogle), zloraba parlamentarske zastave, narodne zastave, vojaških znakov in uniform sovražnikovih.

Samo utrjena in branjena mesta, vasi in poslopja se smejo oblegati in obstreljevati.

V mestih in naselbinah, četudi so bila zavzeta z naskokom, se ne sme dopustiti ropanje.

4. Stališče ujetnikov. Ujetništvo je sedaj samo varnostno pridržanje sovražnih vojakov, katerim se mora varovati življenje, zdravje in lastnina (razen orožja, konj in vojaških spisov).

Vojni ujetniki se lahko izpuste proti častni besedi v domovino, če dopuščajo to zakoni njih lastne države. Potem svedeča ne smejo več v isti vojski iti z orožjem nad sovražnika.

Vsaka vojskujoča se država mora ustanoviti poseben poizvedovalni urad o vojnih ujetnikih, in podpirati pravilno ustanovljene pomožne družbe pri njihovem delovanju.

Po vojski naj se vojni ujetniki v kar najkrajšem času odpuste v domovino.

5. Tudi bolni in ranjeni vojski so po genfski konvenciji z dne 22. avgusta 1864 ščiteni (ki pa velja samo za vojsko na suhem).

Ranjeni in oboleli vojski se morajo sprejeti in oskrbovati brez ozira na narodnost.

Vse oskrbovalno osebje, torej zdravniki in sanitejci, kakor tudi uprava lazaretov in s prevažanjem ranjencev zaposlene osebe in vojaški duhovniki so nedotakljivi.

Sanitetni zavodi vseh vrst so nedotakljivi, dokler je kaj bolnikov ali ranjencev v njih, pač pa se lahko zapleni material glavni lazaretov.

Prebivalci, ki pridejo ranjencem pomagat, naj se ščitijo in oproste vojnih dajatev.

Za nastanitev ranjencev in bolnikov določeni prostori naj se označijo z zastavo z rdečim križem na belem polju, osebje naj nosi trakove z enakim znakom.

6. Vojno zasedanje tujega ozemlja.

Dočim z osvojitvijo zmagovalca pridobi tuje ozemlje, stopi pri zasedanju sovražnega ozemlja po prodirajoči vojni sili državna oblast prodirajoče sile samo dejansko in prehodno na mesto prvotne državne oblasti. Vsled tega zasedanja nastane posebno pravno razmerje med zasedajočo državno oblastjo in prebivalci zasedenega ozemlja.

Zasedajoča državna oblast ima pravico in dolžnost namesto postavne državne oblasti vzdrževati mir in red, pobirati zapadle davke in dajatev, za vojaške potrebe pobirati vojne davke (kontribucije) in živež ter druge potrebnice (revkizicije).

V roke zmagovalca došlo državno premoženje se uporabi za vojne namene.

Zasebna lastnina je v vojski na suhem nedotakljiva, v kolikor ne zahtevajo kršitve vojaški nameni.

V vseh teh določbah vidimo nekaj 'spravljivega, za čas vojskine brezpravnosti blažilnega.

Kakor se v bolezni nauči človek ceniti zdravje, tako so nam dragi v vojskih časih vsi sledovi mednarodnega prava in njegovega vpoštevanja in trdnopamno; da te določbe v vojski ne

Predsednik:.....Dr. Jakob Seliškar, 6127 St. Clair Ave., Cleveland, O.
Podpredsednik:.....G. Josip Dunda, 704 Raynor ave., Joliet, Ill.
Tajnik in duhovni vođa: P. Kazimir Zakrajšek O. F. M., 21 Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

Vsa pisma, pristopnina naj se naslavlja: "Zveza Katoliških Slovencev", Nassau Ave., Brooklyn, N. Y.

ZA PRAKTIČNEGA TRGOVCA PAR NASVETOV.

V kupčiji bodi gluhi in neumeni, čla bodo drugi primorani govoriti — razločno in jasno. Ako le moreš, ne daj ustnega naročila. Naročilni list podpiši te tedaj, ko si ga že pregledal in prečital! Preglej tudi to, kar je tiskano, ne samo to, kar je pisano. Ako ti potnik dela obljube in stavi pogoje, tedaj jih naj vse napiše na naročilni list, ker ustne obljube potnikove niso obvezne za tvrdko, katero zastopa. Dobro premisli, kaj naročiš: ali bodeš predmet lahko in koliko gotovo prodal. Ako si se prepričal iz računa, da so ti poslali več blaga, kakor si ga ti naročil, tedaj vrni račun v priloženem pismu, se sklicuj na kopijo naročila in povdarjaj, da pustiš preveč poslano n arazpolago. Trgovski zakon določa, da moraš blago na vsak način prevzeti in shraniti. Počakaj odgovora na svojo dispozicijo! Če se blago lahko deli in potrebuješ naročeno množino, jo lahko porabiš, vendar mora biti preveč poslano pošiljatelju vsak čas na razpolago. Trgovski zakon tudi zahteva, da se mora dospelo blago po možnosti takoj pregledati. Pošiljatelj je treba o slučajnih pomanjkljivostih nemudoma obvestiti. Če prejemnik tega ne stori, tedaj prizna kakovost, izvzemš inapako, ki se ne da takoj zapaziti.

Plačuj točno, t. j. o pravem času, ne pusti se terjati, upniku aviziraj vsako plačilo in navedi, katere račune plačaš. V svojih knjigah imej vedno red, da ti ne bo treba kaj dvakrat plačati, kakor se je že to pripetilo marsikateremu trgovcu. Pazi na popust, koliko si smeš odbiti (2 ali 3 ali celo 5 odstotkov).

Varuj se odjemalcev, ki sicer veliko rabijo, a slabo plačajo. Z majhnim pričel, z velikim končal, ni na — puf dajal. Kdor pa rad kreditira, je v kratkem znan — slabim plačnikom. Vsikdar dobro postreži svoje odjemalce, da bodo zadovoljni in navezani na tvojo trgovino. Tudi slabo blago se kupi, a le — enkrat. Če vidiš, da katera vrsta blaga leži predolgo, glej da se je znebiš na kak način. Bolje prej poceni, kakor pozneje — zastoj. Bodij prijazen s svojimi nastavljenji, ne smatraj jih za svoje hlapce, ampak vpoštevaj, da so tvoji sodruđniki, ki delajo in se trudijo za tvoj dobiček. Zadovoljno osebje je velika dobrota za trgovino, zato mora vsak trgovec, ki hoče sam sebi dobro, skrbeti za svoje nastavljenice. Le tako si zagotoviš zvesto in udano osebje. Lenuhe spoznaš na tem, da delajo z največjo pridonostjo, kadar mislijo, da so opazovani. Sprejmi kot učenca le takega, ki ima primerno izobrazbo in veselje do stanu. Tudi trgovec mora imeti potrebno nadarjenost. Dandanes je veliko trgovin, a dobrih trgovcev je — malo.

Vreme in hudodelstvo. O tem važnem vprašanju se je že prav mnogo razpravljalo, veliko neum-

nega pa tudi nekaj pametnega. Naj kaj ima stvar vendarle v sebi. Najpota treba upoštevati, da je med podnejem kakega kraja in značajem prebavstva neka zveza. Zelo nestanovno vreme n. pr. Angleške je mnogokrivo nestalnosti v značaju Angležker Anglež je po vsem svetu znan za značajnejše prve vrste. Tudi je kot nezadovoljnej in godrnjač, ki prihaja nedvomno od vremenskega vpliva angleškega mračnega podneja. Sprememba v toploti, zračnem tlaku, stopnji vlažnosti, menjavanje med lepim in grim vremenom — to so pogoji, pod katerimi se razvijajo človekove značaj, tako da zamoremo reči, da vremenski spremembi polnih časov nahajamo tudi znake za vremensko zadržanje. Slabo vreme n. pr. kakor znano, vpliva na človeka slaba da postane čmeren, lepo vreme pa vahnino, vspodbujevalno. Posebno opupno vpliva megla in dež, kar je vsakdo na sebi poskusil. Dr. East, je niški zdravnik v Portlandu na Anglikem, je v listu "The Lancet" objavil obsežna in znamenita statistična pomenja v zvezi vremenskih razmer hudodelstvi. Dr. East je prišel do ključka, da slabo vreme bolj vpliva na slaba dejanja nego lepo, vendar je vpliv neznamen. Kar se tiče samonarov, pa je dokazano, da se jih največ izvrši v otožnem, oblačnem jesenskem času, najmanj pa spomlad in po letu.

Ljudje, ki malo spijo.

Pravi se po navadi da je potreba zdravju sedem do osemurno spanje. Nekateri pa, ki so duševno jako mnogo delali, a pri svojem delu jako malo spali, trde nasprotno. Na priliko Aleksander Humboldt spal po navadi le dve uri na dan, pa je vendar živel 89 let. Učenjak Virchow rabil je izvršitev svoje enciklopedije 47 let na dan. Slavno znani inženir Bruner je delal 20 ur na dan a spal je le 4 ure in sicer na stolu, in vendar je dočkal visoko starost 80 let.

Pismo iz Kanade.

Mrs. Anna F. Rosenaur, Enelana Alta., Kanada, piše sledeče: "Priznam moram, da je Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino zares dobro zdravilo. Bolehala sem na jetrih, a po uživanju tega zdravila se počutilo zopet popolnoma zdravo. Zahvalujem Vas prav lepo za Vaše dobro zdravilo, katero želim priporočiti vsakomur. Mrs. Anna F. Rosenaur, Enelana Alta., Kanada." Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino hvalijo v takih pismih od mnogih strani zaradi njegovih učinkov v bolezni želodca, jeter in droba, posebno če je zapeljav zvezi z boleznijo. Pri pičli slasti, kašljanju, bljuvanju, razdražljivosti, slabosti, bolečini v drobu, zapeki navadno brž olajša. Cena \$1.00. V lekarnah. Jos. Triner, izdelujoči kemik, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

Vprašajte svojega lekarja za Triner's Liniment. To je izvrstno zdravilo za bolečine v mišicah in sklepih. V lekarnah. Cena 25 in 50c, po poštni 35 in 60c. — Adv.

Advertisement for Amerikanski Slovenec Bank Dept, Joliet, Ill. Text: Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino... POPOLNOMA PREPRIČAN... ZANESLJIVO IN TOČNO... 100 kron pošljemo zdaj za \$14.00... AMERIKANSKI SLOVENEK BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZVEZDENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE. **SEČEK: JOLIET, ILL.** Inkorp. v drž. Ill. 14. maja 1915. Inkorp. v drž. Pa. 5. apr. 1916. Vstanovljena 29. novembra 1914.

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, JEDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

Stephen Kukar, Joliet, Ill. Josip Težak, Joliet, Ill.
Math Ogrin, N. Chicago, Ill.

Glasi: AMERIKANSKI SLOVENEK, Joliet, Ill.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8 člani (icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem gl. odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na l. porotnika.

Pol-letni račun Družbe Sv. Družine od 1. januarja do 30. junija 1916.

Prejemki od društev za:	Pristop	Smrtnino	Str. iznake	Poškod.	Certif.	Skupaj	Udov
St. 1, Joliet, Ill.	\$ 55.00	\$1014.67	\$153.90	\$ 92.50	\$32.00	\$1348.07	468
St. 2, Mt. Olive, Ill.	.....	54.77	5.10	3.40	.....	63.27	17
St. 3, LaSalle, Ill.	3.00	62.99	6.95	4.80	2.50	80.24	25
St. 4, Bradley, Ill.	.....	51.14	8.65	5.40	.50	65.69	27
St. 5, Ottawa, Ill.	3.00	76.21	9.05	6.20	2.50	96.96	31
St. 6, Waukegan, Ill.	10.00	121.31	13.10	9.10	6.50	160.01	48
St. 7, Madison, Ill.	6.00	72.15	7.95	5.30	3.50	94.90	27
St. 8, Rockdale, Ill.	4.00	77.02	12.25	5.30	4.00	102.57	28
St. 9, Chicago, Ill.	2.00	46.94	4.50	3.00	1.00	57.44	16
St. 10, S. Chicago, Ill.	3.00	55.69	10.95	3.80	2.00	75.44	20
St. 11, Pittsburg, Pa.	43.00	76.13	11.80	7.10	20.50	158.53	44
St. 12, Joliet, Ill.	14.00	6.71	1.00	.....	.....	21.71	20
Skupaj	\$143.00	\$1715.73	\$245.20	\$145.90	\$75.00	\$2324.83	771

IZDATKI:

Dne 18. jan.: Za pravila, knjige in tiskovino	\$ 271.35
Dne 18. jan.: Za telegrame, ekspres, okvirje, znake, itd.	29.62
Dne 18. jan.: Vožnja nadzornikov na sejo	4.42
Dne 18. jan.: Uradnikom plače za 1915 in zamude pri sejah	243.00
Dne 20. marca: Smrtnina (br. George Rogina od dr. št. 1)	250.00
Dne 22. marca: Državi Illinois za licenco za leto 1916	5.00
Dne 10. apr.: Smrtnina (sest. Veronike Jurjevich, dr. št. 1)	250.00
Dne 10. apr.: Za znake in ekspresne stroške istih	48.63
Dne 29. apr.: Za operacijo (br. Louis Pruss, dr. št. 1)	50.00
Dne 31. maja: Za operacijo (br. John Beier, dr. št. 6)	50.00
Dne 31. maja: Za operacijo (sest. Mary Weselich, dr. št. 11)	50.00
Dne 19. jun.: Za pogreb (br. Josipa Barsh, dr. št. 8) pogrebniku	123.00
Dne 19. jun.: Za pogreb (br. Josipa Barsh, dr. št. 8) duhovniku	24.00
Skupni stroški	\$1399.02

Vsota \$1,399.02 je bila izplačana iz sledečih skladov:
Iz smrtninskega sklada.....\$647.00
Iz poškodninskega sklada.....150.00
Iz stroškinkega sklada.....602.02

Skupni prejemki od dne 1. jan. do 30. junija 1916 so:
Preostanek v blagajni z dne 1. jan. 1916.....\$3520.47
Skupni prejemki od društev v tem času.....2324.83
Narastle obresti na denarju.....37.12

Skupaj.....\$5882.42
Skupni izdatki od dne 1. jan. do dne 30. junija 1916.....1399.02

Ostane v blagajni D. S. D. dne 30. junija 1916.....\$4483.40
Denarno premoženje v znesku \$4,483.40 je razdeljeno v sledeče sklade:
V smrtninskem skladu se nahaja vsota.....\$3,202.52
V rezervnem skladu se nahaja vsota.....958.12
V stroškinem skladu se nahaja vsota.....312.96
V poškodninskem skladu se nahaja vsota.....9.80

Vsota denarnega premoženja D. S. D. \$4,483.40 je naložena na ime Družbe Sv. Družine (The Holy Family Society) v sledečih denarnih zavodih:
V First National Banki, Joliet, na čekovni račun.....\$1,474.20
V Will County National Bank, Joliet, na 3 odst. obresti.....1,012.50
V First National Banki, Joliet, na 3 odst. obresti.....1,996.70

Skupaj.....\$4,483.40

PREMOŽENJE D. S. D.

Preostanek v bankah gotovine dne 30. jun. 1916.....\$4,483.40
Knjige, tiskovine, znaki, pečati in razno drugo.....350.00
Skupaj.....\$4,833.40

DOLG D. S. D.

Ena posmrtnina (del iste) še ni zahtevana.....62.50
Del posmrtnine (dedič mladoleten).....62.50
Skupno premoženje D. S. D. 30. jun. 1916.....\$4,770.90

Nadzornemu odboru D. S. D. v seji dne 24. julija 1916 bratski predloženo:
(Pečat)
GEORGE STONICH, predsednik.
JOS. KLEPEC, tajnik.
JOHN PETRIC, blagajnik.

Podpisani nadzorniki D. S. D. s tem potrjujemo, da smo pregledali vse finančno poslovanje D. S. D. in knjige tajnika in blagajnika, ter smo pronašli, da je vse v pravem redu, in da je predstojeci račun resničen po našem najboljšem prepričanju.

NICHOLAS J. VRANICHAR, nadzornik.
JOHN J. STUA, nadzornik.
JOSEPH TEZAK, nadzornik.

Subscribed and sworn to before me, this 24th day of July, A. D. 1916.
(Seal)
ANTON NEMANICH Jr., Notary Public.

Iz predstojeciga računa izprevidimo, da je zdaj naša slavna Družba na trdnih podlagi. Ima že 12 uspevajocih društev, ki lepo napredujejo dasi jako kom tega polleta dobro napredovali v finančnih zadevah. Napredovali smo tudi s članstvom dokaj dobro.

Vse kaže, da je cela stvar na dobrem temelju in da ji je uspeh zagotovljen. V nadi, da bomo še bolj napredovali kakor z blagajno tako s članstvom, z bratskim pozdravom,
JOS. KLEPEC, tajnik.

Nekaj podatkov k zgodovini društva Vit. sv. Jurija št. 3 K. S. K. J.

Srebrni jubilej ali 25letnica društva Vitezov sv. Jurija, št. 3 K. S. K. Jednote, me je napolnila, da napišem nekoliko vrstic z ozirom na to, da se javnosti in mlajšim članom društva Vit. sv. Jurija ter ob enem tudi članstvu cele naše dične Jednote vsaj deloma predstavi delovanje tega društva, katero je, kakor bomo videli, igralo veliko vlogo v zgodnjih družabnih razmerah naših pionirjev na društvenem in sploh vsakem polju. Pronašel sem v zapisniku, od začetka pa do danes, marsikaj kar bi delalo v sedanjih razmerah še večjim organizacijam, kakor je naš jubilar, gotovo veliko čast in obče priznanje.

Slišali bomo, posebno mi mlajši člani društev, spadajoči k slavnej K. S. K. Jednoti, kako so se društva vstanavljala in zraven tega tudi težko borila za svoj obstanek. V onih časih, cana seja katere namen je bil da se ustanovi društvo po načinu tedanjih čeških viteških spolkov, in res na istej seji se je izbral odbor in katerega člani so bili sledeči:

Predsednik: Anton Nemanich.
Podpredsednik: George Rogina.
Tajnik: Mihael Wardjan.
Drugi tajnik: Joseph Stukel.
Blagajnik: John Zupancič.
Delegat: John Metez.
Kolektor: Anton Omerzu.
Pisar: John Kren.
Preštevalec: Stefan Stanfel in Jos. Kompare.

Raynatelj: Anton Trdic.
Društvo Vit. sv. Jurija se je priključilo k Češki Rimo-katoliški Jednoti. Pri drugi rednej seji dne 15. nov. 1891. nabavil se je društveni pečat in glasovalo se je, da se naj takoj začne ob sobotah zvečer z viteškimi vajami.

Anton Nemanich, prvi predsednik dr. Vit. sv. Jurija.

ko še ni bilo našim pionirjem na razpolago toliko raznih ugodnosti, kakor jih imamo danes. Gotovo je marsikateremu članu društva Vit. sv. Jurija neznano, da so njega vstanovitelji, kateri so že osiveli in katerih nekoliko je tudi kruta smrt pograbila iz njih sredine, veliko pretrpeli v oranju ledine na pustih društvenih prerijah, in da ravno pot trdega dela na društvenem polju je prinesel nam mlajšim članom toliko sadov, na katere bi moral vsak član biti tako ponosen. Da, žulji naših osivelih vstanoviteljev so nam pripravili in ogledali društvena pöta, po katerih sedaj tako lahko hodimo. Ne spominjamo se mi mlajši in tudi ne vemo, da se je društvo ustanovilo v oni dobi, katere se še danes pri imenovanju iste s strahom spominja vsak tedanji član društva Vit. sv. Jurija. Bili

katerih učenje je prevzel brat Mihael Wardjan. Društvo si je ob enem tudi naredilo pravila in začelo krepko poslovati.

Aprila 24tega 1892. je društvo opravilo prvo skupno velikonočno spoved in sv. obhajilo in tudi ob enem darovalo precejšno vsoto, da se za takrat tudi vstanovljeno slovensko župno cerkev sv. Jožefa kupi srednji zvon in da se ga krsti na ime sv. Jurija, društvenega patrona.

Društvo je leta 1893 prvokrat preskrbelo častno stražo pri božjem grobu. Dne 25. junija 1893. se je društvo v svojih krasnih oblekah vdeležilo blagoslova zastave od Češke Jednote v Chicago, Ill.

I. seja za ustanovitev Jednote.
Rev. F. S. Šusteršič je spomladl l.

John N. Pasdertz, sedanji predsednik dr. Vit. sv. Jurija.

so slabi časi l. 1892. in 1893, ali naš današnji jubilar takoj takrat vstanovljen na trdi podlagi bratstva in od trdih slovenskih korenin prikorakal je iz grozne borbe njegovega članstva za vsakdanji kruh mogočno in zmagovalno. Triumfal je nad tedanjimi razmerami, katere so zadale smrtne udarce marsikaterim podjetjem in organizacijam. Da prejdem k programu.

Namenil sem se napisati na podatkih društvenega zapisnika in ustnih poročil, vsaj deloma, v prvej vrsti, da obudim spomine našim starim, v drugej pa, da našim mladim, vsaj nekoliko načrtam delovanje našega srebrnega jubilarja.

Namenil sem se napisati na podatkih društvenega zapisnika in ustnih poročil, vsaj deloma, v prvej vrsti, da obudim spomine našim starim, v drugej pa, da našim mladim, vsaj nekoliko načrtam delovanje našega srebrnega jubilarja.

Dne 8. novembra 1891 bila je sklicana seja katere namen je bil da se ustanovi društvo po načinu tedanjih čeških viteških spolkov, in res na istej seji se je izbral odbor in katerega člani so bili sledeči:

Na sejo dr. Vit. sv. Jurija 12. marca 1893. je prišel Rev. Šusteršič. Poprosil je društvo, da naj bi priredilo častno stražo ob božjem grobu, kar je društvo obljubilo storiti in je isto izpolnilo.

Istocasno je župnik Šusteršič spodbujal društvo, da naj deluje na to, da se čimprej ustanovi Slovenska Jednota. Priporočal je, da naj tozadevni odborniki delujejo po svojih najboljših močeh, da se vse potrebno pripravi, da se ustanovi Slovenska Jednota kakor hitro se delavske razmere zboljšajo.

Nadalje je bilo soglasno sklenjeno, da naj ti zastopniki gledajo na to, da se ustanovi nameravana organizacija in da se naj ista imenuje KRANJSKO SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA, ako ne, da društvo odpokliče svoje zastopnike od zborovanja in ne pristopi v organizacijo temveč ostane pri Češki Jednoti.

Poseben odbor za ustanovitev Jednote.

Na seji 26. marca 1893. je društvo izvolilo poseben odbor dr. Vit. sv. Jurija, kateri naj deluje za ustanovitev slovenske jednote, obstoječ iz sledečih članov: Anton Nemanich, Peter Rogina, John Metez, Stefan Stanfel, Josip Panjan, Michael Wardjan.

Ustanovitev K. S. K. J.

Dne 2. aprila 1894 se je vršila seja skupnih odborov društva sv. Jožefa in društva Vit. sv. Jurija in na tej seji je bil sprejet predlog, da se ustanovi Jednota. Eni so bili, da se naj imenuje: Slovenska Jednota, drugi zopet, da se imenuje Slovenska Katoliška Jednota, a konečno je bil sprejet predlog dr. Vit. sv. Jurija, da se imenuje nova slovenska organizacija: Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota.

V prvi gl. odbor K. S. K. Jednote sta bila izvoljena dva člana dr. Vit. sv. Jurija: br. Michael Wardjan kot gl. tajnik in br. Stefan Stanfel, kot gl. blagajnik. Br. Jos. Stukel, ki je zastopal dr. sv. Jožefa na ustanovni seji, je bil eden izmed ustanoviteljev dr. Vit. sv. Jurija, ter njegov prvi zapisnikar, kakor je tu razvidno. Br. Anton Nemanich je bil istočasno v Chicagi.

Na svoji seji meseca aprila je dr. Vit. sv. Jurija z veseljem sprejelo poročilo svojih odbornikov o ustanovitvi K. S. K. Jednote in je takoj potvrdilo v njeno sredo. Dr. sv. Martina v Chicagi (pozneje je premenilo ime na sv. Stefana) je zahtevalo prvo številko pri Jednoti in zavoljo sloge se mu je isto dovolilo. Dr. sv. Jožefa je dobilo št. 2, ker je bilo najstarejše, a dr. Vit. sv. Jurija pa je dobilo št. 3.

Ker novi prvi odbor K. S. K. J. ni imel nobenega denarja v blagajni, je dr. Vit. sv. Jurija, na željo prvega gl. tajnika Wardjana in prvega blagajnika Stanfija sklenilo, da preskrbi Jednoti vse potrebne knjige in drugo, ter je bilo tudi sklenjeno, da vsak član društva radovoljno prispeva v Jednotno blagajno. Daroval iso člani po 25c in več v to svrhu.

Za slovenska društva v Ameriki se so začeli bolj ičasi, istotako se je narod začel bolj družiti in zavedati v vseh zadevah.

Dr. Vit. sv. Jurija je napredovalo sicer polagoma, ker vsak član je moral kupiti si uniformo, ki je stala do \$30. Je pa toliko bolj napredovalo v odlikovanjih, ker takrat se je udeleževalo skoro vseh slavnostij in želo burno pohvalo. Slišal sem, da ni bilo bolj popularnega društva v Ameriki, kakor ravno društvo Vit. sv. Jurija. Vabili so ga povsod in tudi z nastopom v krasnih uniformah in dobro izvežban je zmiraj bil na svojem mestu. Društvo se je vdeležilo Poljske slavnosti, vdeležilo se je pohoda in piknika na korist tukajšnje bolnišnice sv. Jožefa.

Dne 4. julija leta 1896. je društvo kupilo in blagoslovilo svojo novo zastavo, katere je še danes ponos društva. Kakor sem slišal, da je bil to dan, kateri bo ostal zmiraj v toplem spominu ondašnjim članom. Bila je krasna parada in potem velik piknik na Theilerjevem parku. Mati zastave je bila ga. Marija Nemanich. Botre so bile gospe Kristina Kren, Kat. Klemenčič in J. Legan. Botri so bili bratje Martin Konda, And. Kolman, Matija Nemanich in George Rogina. Tovarišice so bile gospodične Marija Stanfel, Marija Klepec, Marija Metez in Marija Zupancič. Tovariši so bili bratje John Stublar, John N. Pasdertz, John Kočevar in John Luzar. Krasni trakovi darovani od istih še danes spominjajo nas člane na dotični veliki dan.

Leta 1895. se je vršila 2. konvencija K. S. K. Jednote v Tower, Minn., in na tej konvenciji je bilo društvo častno zastopano — delegatje in gl. odborniki, člani dr. Vit. sv. Jurija, so se udeležili seji konvencije v krasnih novih uniformah, kakor kaže slikate te konvencije.

Leta 1896 se je vršila 3. konvencija v Jolietu in na istej je bil izvoljen gl. predsednikom br. Ant. Nemanich, gl. blagajnikom Stefan Stanfel, člani dr. Vit. sv. Jurija.

Leta 1898 se je vršila 4. konvencija v Pueblo, Colo., na kateri je bil izvoljen poleg drugih br. George L. Brožič gl. tajnikom, a radi raznih vzrokov ni nastopil tajništva, temveč je do l. 1905 ostal gl. tajnik br. Michael Wardjan. Avgusta 11. leta 1897 se je začela agitacija za inkorporacijo naše slavne K. S. K. Jednote in predsednik Nemanich je sklical na isti dan posebno sejo, na katerej se je sestavila velepo-

membna rezolucija, katero tu prinašam v originalu.

Ker se je K. S. K. Jednota vstanovila v Jolietu, Ill., od vseh slovenskih društev je toraj glavna stvar in želja, da bi se tudi Jednota v državi Illinois tudi inkorporirala. Temu sledi pomankanje udov. Ker jih mora biti v Illinois 500 udov, je društvo Vit. sv. Jurija sklenilo, da začne posebno agitacijo.

Junija 12. 1898 udeležilo se je društvo blagoslovljenja slovenske cerkve sv. Stefana v Chicago, Ill. Sept. 13tega 1903. blagoslovljenja slovenske cerkve v So. Chicago, Ill. Udeležilo se je društvo tudi nebroj hrvatskih in slovaških slavnosti, zabav in piknikov in to ponajveč korporativno. Odzval se je na jubilar zmiraj rad in v onih dobrih časih, ko so pikniki bili tako dobro obiskovani ste zmiraj videli našega jubilarja korakati na čelu parade. Ko se je dogotvila nova slovenska farna cerkev sv. Jožefa v Jolietu, kupilo je društvo krasno okno, katero predstavlja njegovega patrona sv. Jurija. Porabilo se je zato iz blagajne \$300.00. Našel bi še veliko več dejanj katera so v čast društvu in njega članom ali omeniti hočem še samo nekoliko izkazov.

Ko so se začeli Slovenci v Jolietu politično prebujati je ravno društvo Vit. sv. Jurija bilo eno izmed prvih in čast nam je znati, da sta ravno njega dva člana bila prva slovenska aldermana v mestu Joliet in to sta brat Anton Nemanich in pokojni Mihael Kralj. Prvi slovenski supervisor v Joliet Township je bil pokojni brat Matija Nemanich, član dr. Vit. sv. Jurija. Zatorej ni več kakor prav, da se ob 25letnici društvenega obstanka spominjamo slavne prošlosti istega in si posebno mi mlajši člani društva Vit. sv. Jurija lahko s ponosom štejemo biti člani št. 3 K. S. K. Jednote.

Zalibog, da se v sedanjih časih tako hitro pozabi in da se tako malo omenja zaslug naših starih. Zatorej upam, da se mi pridružijo vsi mlajši člani društva sv. Jurija, da s temi vrsticami izražam svoj čut in da Vam tem potom čestitam Vam ustanovitelji današnjega jubilarja.

Pobrala je blede žena že marsikatero izmed naše srede. Gotovo se bi tudi oni veselili današnjega dne. Ali volja Višjega ni jim dopustila. Zatorej naj Vam bodo te vrstice posvečene Vi krepke slovenske korenine, kateri ste osiveli pri borbi za vsakdanji kruh in kateri ste posvetili svoj čas in sredstva, da se danes veselimo mi drugi Vašega dela. Vaše je to jubilej vstanovitvi društva Vit. sv. Jurija. Postavili ste si monument na katerem so z zlatimi črkami zapisana Vaša imena in bodi Vam v zadoščenju, da je obrodil Vaš sad, katerega ste pripravili za nas, za Vami došli. Ponosni smo na Vas in v čast si štejemo, da nas imate med seboj. In da bode ta monument še večji upamo, da bomo mi ta mlajši pošnemali Vas ter skušali ta spomenik povečati z novimi člani tako, da bode društvo Vit. sv. Jurija št. 3 pod okriljem naše K. S. K. Jednote raslo in s tem izvrševalo program, katerega ste nam začrtali ob njegovi vstanovitvi pred 25 let. Torej živili še na mnoga leta in da bi bili pričujoči še v večjem številu pri zlatem jubileju ali 50letnici. Javnosti bode povedano, da društvo pod sedanjim odborom, katerega nekateri člani so bili pri ustanovitvi istega, krasno napreduje in ima razmeroma jako lepo premoženje. Sedajni odborniki so:

Predsednik: John N. Pasdertz.
Podpredsednik: Anton Nemanich ml.
Zapisnikar: Josip Stefanich,
Blagajnik: Stefan Stanfel.
Zastopniki: Anton Nemanich st.
Nadzorniki: Frank Drašler, Josip Rogina in John Stublar.
vratar: Josip Konduš.
Zastavonoši: Peter Metez in Jos. Peteh.

Reditelj: Mat. Stukel.
Dolžnost vsakega Slovence je, da pristopi k podpornemu društvu in zagotovim Vas, če pristopite k društvu Vit. sv. Jurija št. 3 in v Kranjsko Slovensko Katoliško Jednoto, da se Vam bo dobro godilo na zemlji.
CERT. ŠTEV. 10736.

POMAGAJMO REVEŽEM V SLOVENSKI DOMOVINI!

Petnajsti izkaz darov.
George Lopartz, Joliet, Ill. ....\$ 5.00
Neimenovana, Joliet, Ill. 2.00
Jos. Ramšak, Joliet, Ill. 1.00
Matt. Absec, Romeo, Ill. .... .50
Martin Hebein, Iron Mountain, Mich. .... .75

Skupaj.....\$ 9.25
Prejšnji izkazi.....675.30

Skupaj.....\$684.55

Prosimo nadaljnjih darov!
Denar naj se pošilja na naslov: Amerikanski Slovenc, Joliet, Ill.

Šole in gostilne na Ogrskem.

Po statističnem izkazu je imela Ogrska konec lanskega leta 16,547 elementarnih šol in 66,220 gostin. Na 1800 duš je prišla šola ena šola, na 250 duš pa ena gostilna. Pri tem pa se uničuje na Ogrskem namen ljudske šole še s tem, da se za nemalez grade mažarske šole in da se pouk omejuje samo na učenje mažarskega jezika. To seveda imenujejo Mažari "nacionalno šolo!"

Povest o dveh mestih.

Napisal Charles Dickens. Iz angl. prevel Izidor Cankar.

(Dalje.)

XIII. POGLAVJE.

Dvainpetdeset.

V črni ječi sodišča so obsojenci ti- stega dne čakali svoje usode. Bilo jih je toliko, kolikor je tednov v letu. Dvainpetdeset jih je imelo odpluti po življenski reki mesta v brezbrezno, ve- čno morje. Se preden so njihove ce- lice bile prazne, so bili zanje določeni drugi stanovavci; preden je njihova kri iztekla v kri, ki je bila prelita včeraj, je bila že odločena druga, ki se bo zmešala z njihovo jutri.

Odšli so jih dvainpetdeset. Od se- demdesetletnega generalnega zakupni- ka, ki s svojim bogastvom ni mogel kupiti življenja, do dvajsetletne šivilje, ki se ni mogla rešiti s svojo revščino in brezpomembnostjo. Telesne bolezi- ni, ki so nastale vsled človeške zlobe in nemarnosti, so zahtevale najrazlič- nejših žrtvi; a tudi moralna kuga, ki se je rodila v neizrečnem trpljenju, neznošenem zatiranju in hladni brez- čutnosti, je morila brez izjeme.

Charles Darnay se v svoji samotni celici ni varal z lepimi nadami, ki so se vrnil iz sodne dvorane. V vsaki vr- stici poročila, ki jo je slišal, je slišal svojo obsodbo. Spoznal je popolno- ma jasno, da ga ne more rešiti noben osebni vpliv, da so ga v srcih obsodili milijoni in da mu posamezni ne mo- rejo pomagati.

A vendar mu ni bilo lahko, ki mu je obraz njegove ljubljene žene bil se vedno živo pred očmi, sprjazniti se z usodo. Trdno se je oklepal življenja in bilo mu je zelo, zelo težko ga izpu- stiti; če se je počasi in z naporom ma- lo odtrgal tukaj, se je tesneje oklenil tam; in če je s silo izpustil to roko, se je oprjel one. Misli so se mu podile po glavi, srce mu je utripalo nemirno in mrzlično, ker se ni hotelo vdati. Če se je za trenutek vdal, se mu je zdelo, da mu žena in otrok, ki bosta živela za njim, očitata sebičnost.

A to je bilo le od začetka. Kmalu se je jel tolažiti, da njegova usoda ni sramotna, da jih gre mnogo nedolžnih dandan po isti poti in da stopajo od- ločno. Nato se je domislil, da zavisi od njegove moške hladnokrvnosti duš- ni mir njegovih dragih. Tako se je polagoma toliko pomiril, da je mogel dvigniti misli mnogo višje in črpati to- lažbe odzgoraj.

Tako je bil že daleč na svoji zadnji poti, še preden se je stemnilo na večer njegove obsodbe. Ker so mu do- volili pisati in našagati luč, je sedel, da piše, dokler ne pogase luči po ječi. Pisal je Luciji dolgo pismo.

Povedal ji je, da ni ničesar vedel o jetništvu njenega očeta, dokler mu ni tega zaupala ona sama, in da je ravno tako malo slutil kakor ona, da sta te nesreče kriva njegov oče in stric, do- kler niso prebrali tistega papirja. Raz- ložil ji je že bil, da ji je zamolčal svoje prejšnje ime, ker mu je njen oče ob- zaroki stavil ta edini pogoj — ki je sedaj popolnoma razumljiv — in ker je zahteval to obljubo še ob poročnem jutru. Prosil jo je, zavoljo očeta, naj- nikar ne izkusa zvedeti, če je pozabil na oni papir in če se ga je spomnil (za trenutek ali za dolgo) vsled povesti iz Towera ono nedeljo pod ljubo, staro- platano na vrtu. Če se ga je sploh še spominjal, je najbrže mislil, da je uni- čen z Bastiljo, ker ni bil omenjen med relikvijami jetnikov, ki jih je ljudstvo tam našlo in ki je zvedel o njih ves svet. Prosil jo je — s pristavkom, da ve, kako je to nepotrebno — naj očeta potolaži z vsemi ljubečimi sredstvi, ki si jih more izmisliti, da ni storil ničesar, kar bi si mogel po pravici očeti- tati, marveč da je vedno zavoljo njiju pozabljal samega sebe. Prosil jo je, naj se spominja njegove zadnje hval- ležne ljubezni in blagoslova, naj pre- maguje svojo žalost in čuje nad njuni- m dragim otrokom, ter jo zaroti pri bodočem svidenju na nebu, naj potola- ži očeta.

Njenemu očetu je pisal ravno tako; izročil je še posebe njegovi skrbi svo- jo ženo in otroka. To je krepko po- udaril, ker ga je hotel dvigniti iz po- bitosti in nevarnega razpoloženja, h ka- teremu se bo nagibal, kakor je slutil. Gospodu Lorryju je pripravil vse in mu pojasnil svoje časne zadeve. Pri- stavil je še marsikatero besedo hvalež- nega prijateljstva in srčne ljubezni, a ko je to bilo storjeno, je bilo vse stor- ženo. Na Carton'a ni pomislil. Duša mu je bila tako polna drugih, da se njega ni niti spomnil.

Imel je dovolj časa, da je mogel kon- čati ta pisma, preden so pogasili luči. Ko je legel na svojo slamnato poste- ljo, je mislil, da se je poslovil od tega sveta.

Toda v spanju ga je jel klicati nazaj in se mu je prikazal v sijajnih obri- slih. Prost in srečen, nanovo v stari hiši na Sohu (dasi ni bila podobna pravi hiši), neizrečno miren in lahkega srca, je bil zopet z Lucijo, ki mu je pravila, da je vse bilo le sen in da ni nikdar odšel. Prestanek pozabe in potem je celo tr- pel in se je vrnil k njej, mrtev in v miru, a vendar neizpremenjen. Nano- vo prestanek pozabe in se je jebudil v mračnem jutru, ne zavedaje se, kje je in kaj se je zgodilo, dokler se mu

ni zabliskalo v glavi: "To je dan moje smrti!"

Tako je prišel skozi ure do dneva, ko je imelo pasti dvainpetdeset glav. In sedaj, ko je bil pripravljen in je upal, da bo prenesel smrt moško in ju- naško, so ga jela vznemirjati nove mi- šli, ki jih je bilo zelo težko premagati.

On ni še nikdar videl orodja, ki mu je imelo končati življenje. Kako vi- soko je od tal, koliko stopnic ima, kje bo stal, kako ga bodo prijeli, ali bodo roke, ki se ga bodo doteknile, rdeče, kam mu bodo obrnili obraz, ali bo prvi ali morda zadnji: ta in mnoga podobna vprašanja so se mu nesheto- krat vsiljevala, dasi se jih je branil. Iz strahu niso izvirala: zavedal se je, da se ne boji. Izhajala so prej iz čud- ne, nadležne želje, vedeti, kaj naj stori, ko pride čas; želja, ki je bila v ve- likanskem nesorazmerju z maloštevil- nimi, kratkimi trenutki, na katere se je nanašala; radovednost, ki je bila kakor radovednost nekega drugega duha v njegovem in ne njegovega lastnega duha.

Hodil je gorindol, čas je potekal in ura je bila števila, ki jih ne bo slišal nikoli več. Devet je minilo za zme- rom, deset je minilo za zmerom, enajst je minilo za zmerom, bližalo se je dva- najst, da mine. Po hudem boju z mi- slimi, ki so ga motile nazadnje, jih je premagal. Hodil je gorindol in tiho ponavljal njihova imena. Najhušji boj je ponchal. Mogel je hoditi gorindol brez vznemirjajočih domisljij in mo- liti zase in zanje.

Dvanajst je minilo za zmerom. Povedali so mu bili, da bo zadnja ura ob treh, a vedel je, da ga bodo po- klicali malo prej, ker so vozovi težko in počasi ropotali skozi ulice. Zato je sklenil misliti na drugo uro in se tako medtem okrepiti, da bo pozneje mogel krepiti druge.

Hodil je s prekrizanimi rokami pra- vično gorindol, ves drugi mož kot tisti jetnik, ki je hodil gorindol po ječi La Force, in se ni začudil, ko je ura od- bila eno. Ta ura je bila ravno tako odmerjena kakor večina drugih. Vdano se je zahvalil nebu, da je obvladal sa- mega sebe, in pomislil: "Sedaj imam še eno"; nato se je obrnil in začel zo- pet hoditi.

Na kamenitem hodniku pred vrati so se oglašali koraki. On je obstal.

Nekdo je vteknil ključ v ključavnico in obrnil. Preden so se vrata odpra- li ali ko so se odpirala, je tiho rekel mo- škí glas angleški: "On me ni nikdar videl tukaj; ogibal sem se ga. Vstopi- te sami; jaz bom čakal. Ne tratite časa!"

Vrata so se naglo odprla in zaprla in pred njim je stal, miren, pozorno ga gledaje, z jasnim nasmehom na o- brazu in s prstom pomenljivo naustih, Sydney Carton.

V njegovih očeh je bilo nekaj tako sijajnega in znamenitega, da je jetnik prvi trenutek dvomil, če ni to le pri- kazen njegove domisljije. Toda iz- pregovoril je in to je bil njegov glas, prijel je jetnika za roko in jo resnično stisnil.

"Mene ste gotovo najmanj pričako- vali?" je dejal.

"Nisem mogel verjeti, da ste Vi. Še sedaj težko verjamem. Saj niste" — ta misel mu je prišla nenadoma — "jetnik?"

"Ne. Slučajno imam v pesteh ene- ga izmed ječarjev in sem na ta način prišel noter. Prihajam od nje — Vaše žene, dragi Darnay."

Jetnik mu je krčevito stisnil roko. "Prinašam Vam od nje neko proš- njo."

"Kakšno?"

"Zelo resno, nujno in silno prošnjo, s katero se kar najiskrenejše obrača na Vas tisti glas, ki Vam je tako ljub in ki se ga dobro spominjate."

Jetnik je malo obrnil obraz proč. "Ni časa, da bi me izpraševali, zakaj jo prinašam in kaj pomeni, in jaz ni- mam časa, da bi Vam povedal. Izpol- niti jo morate! — Sezujite svoje škor- nje in obujte moje."

Za jetnikom je stal ob steni stol. Carton ga je že bil bliskovito potisnil nanj in je stal bos pred njim.

"Obujte te škornje. Vzemite jih in ubogajte. Naglo!"

"Carton, odtod ni mogoče ubežati; to je zastonj. Vi boste le umrli z me- noj. To je brezumnost."

"Brezumnost bi bila, če bi Vas pro- sil, da ubežite; toda ali Vas prosim? Če Vas prosim, da greste skozi ta vr- ata, mi recite, da je brezumnost, in o- stanite. Zamenjajte svojo kravato z mo- jo in svojo suknjo z mojo. Medtem mi dovolite, da Vam vzamem trak iz las in Vam jih razmram, kakor so moji!"

S čudovito naglico in močjo volje in dejanja, ki se je zdela skoro nadna- ravna, ga je prisilil, da je storil tako. Jetnik je bil v njegovih rokah kakor majhen otrok.

"Carton! Dragi Carton! To je brez- umnost. Tega ni mogoče izpeljati; poizkusili so že, a se je vselej pone- srečilo. Rotim Vas, da ne povečate grenkobe moje smrti s svojo."

papir in črnilo. Ali Vam je roka do- volj mirna, da morete pisati?"
"Bila je, ko ste prišli."
"Umirite jo zopet in pišite, kar Vam bom narekoval. Naglo, prijatelj, na- glo!"
Darnay si je pritisnil roko na vročo glavo in sedel k mizi. Carton je stal z desnico v nedriju tesno ob njem.
"Pišite natanko, kakor govorim."
"Na koga naj naslovim?"
"Na nikogar." Carton je še vedno držal roko v nedriju.
"Ali naj datiram?"
"Ne."
Jetnik se je pri vsakem vprašanju o- zrl nanj. Carton se je sklanjal nad njim z roko v nedriju.
"Če se spomnite," je dejal Carton narekovala, "besed, ki sva jih zdavnaj govorila, boste lahko razumeli ta pa- pir, ko ga vidite. Vem, da se jih spom- injate. Vaš značaj ni tak, da bi jih pozabili."

Potegnil je roko iz nedrija; jetnik se je zmeden in začuden od tega, kar je pisal, ozrl nazgor in roka, ki je nekaj stiskala, je obstala.
"Ali ste napisali: jih pozabili?" je vprašal Carton.
"Sem. Ali držite v roki kako orož- je?"
"Ne; nisem oborožen."
"Kaj imate v roki?"
"Takaj boste zvedeli. Pišite dalje; le še nekaj besed." Jel je zopet nare- kovati: "Jaz hvalim Boga, da je pri- šel čas, ko jih morem dokazati. Tega se ne kesam in ne obžalujem." Ko je izgovoril te besede, uprvi oč v Dar- naya, mu je roka počasi in tiho segla tesno k obrazu pisavca.

Darnayu je padlo pero iz rok na mi- zo; zmedeno se je ozrl okrog sebe in vprašal:
"Kak dim je to?"
"Dim?"
"Nekaj mi je šlo mimo obraza."
"Jaz nisem opazil ničesar; ne more biti nič. Vzemite pero in končajte. Hitite, hitite!"

Jetnik se je trudil zbrati pozornost, kakor bi mu bil opešal spomin ali ka- kor bi mu bile odpevala dušne zmoo- nosti. Ko se je z zamagljenimi očmi in nepravilno diha je ozrl na Carton'a, ga je Carton — zopet z roko v nedriju — ostro opazoval.
"Hitite, hitite!"

Jetnik se je nanovo sklonil nad pa- pir.
"Če bi bilo drugače," je narekoval Carton ter zopet oprezno in tiho iz- tegnil roko nazdol, "bi nikoli ne bil porabil daljše priložnosti. Če bi bilo drugače," roka je bila pri jetnikovem obrazu, "bi imel še za toliko več odgo- varjati. Če bi bilo drugače —" Carton je pogledal pero in videl, da preha- ja v nerazumljiva znamenja.

Carton ni več segel v nedrije. Jet- nik je skočil z očitajočim pogledom, toda Cartonova roka je bila tesno in trdno na njegovih nosnicah, levica pa se ga je tesno oklepala okrog pasu. Nekaj trenutkov se je nemočno boril z možem, ki je bil prišel, da da svoje življenje zanj; toda čez eno minuto je ležal nezavesten na tleh.
Naglo in s tako odločno roko, kakor mu je bilo srce, se je Carton opravi- l v obleko, ki jo je jetnik bil odložil, si počesal lase nazaj in jih zavezal z jetnikovim trakom. Nato je tiho za- klical: "Pridite! Vstopite!" in ogleduh se je prikazal.
"Vidite?" je dejal Carton, ki je kle- čal na enem kolenu zraven nezavestne postave in ji vtikal popisani papir v nedrije, ter se ozrl. "Ali ste v veliki nevarnosti?"

"Gospod Carton," je odgovoril og- leduh in boječe tlesnil s prsti, "tu je sedaj toliko dela, da mi to ne bo pro- vzročalo nevarnosti, če Vi zvesto sto- rite vse, kakor sva se domenila."
"Ne bojte se. Zvest bom do smrti."
"Morate biti, gospod Carton, če ho- čete, da bo število dvainpetdeset po- polno. Če ga Vi izpopolnite v tej o- bleki, se mi ne bo treba bati."
"Ne bojte se! Jaz Vam kmalu ne bom več mogel škodovati in drugi bo- do kmalu daleč od tod, hvata Bogu! Se- daj pokličite ljudi in me preselite v kočijo."

"Vas?" je vprašal ogleduh nemirno.
"Njega, moža, s katerim sem zame- njal. Ali boste šli vun skozi ista vr- ata, skozi katera ste mene pripeljali?"
"Seveda."
"Bil sem slab in onemogel, ko ste me pripeljali, in sem še bolj onemogel sedaj, ko me nesete vun. Slovo me je prevzelo. Take stvari so se tu zgo- dile čisto in prečesto. Vaše življenje je v Vaših lastnih rokah. Hitro! Pokličite ljudi!"

"Ali prisegate, da me ne boste izda- li?" je dejal trepetajoči ogleduh in se enkrat obstal.
"Človek, človek!" je odgovoril Car- ton, udarivši z ного. "Ali nisem pri- segel dovolj slovesnih priseg, da trati- te sedaj dragoceni čas? Spremite ga sami do dvorišča, ki ga poznate, deni- te ga sami v voz, pokažite ga sami go- spodu Lorryju, naročite mu sami, naj mu ne da drugih krepil razen svežega zraka in naj se spomni mojih snočnjih besed in svoje snočnje obljube ter se odpelje!"

Ogleduh je odšel in Carton je sedel k mizi ter si podprl čelo z roko. Og- leduh se je nemudoma vrnil z dvema človekoma.
"Kaj?" je dejal eden izmed njiju o- pazujoč postavo na tleh. "Tako žalo- sten, da je njegov prijatelj potegnil dobitek v loteriji svete Giljotine?"
"Dober domoljub," je dejal drugi, (Nadaljevanje na 7. strani.)

Dr. Richter's Pain Expeller
zoper revmatizem in trganje bolečine in otrplost členkov in mišic.
Pravo zdravilo je v zavoju, ki koršnega vidite na sliki.
Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapечат s An- hor Trade Mark.
25c in 50c vseh le- karnah ali pa pišite poizkusnost na
F. Ad. Richter & Co.
74-80 Wash- ington Street New York.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.
Prejema raznovrstne denarne vlo- ger pošilja denar na vse dele sveta
Kapital in preostanek \$300,000.00
C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts
Slovanska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI
REVMAZIZM
HROMOST
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V ČLENKIH
NEVRALEGIJA PROTIV
OTRPLJENJE MIŠIC
SLABOSTI V ČLENKIH
PLUČNIK IN PRSNI BOLEZNI
MRAZENJU V ŽIVOTU
VNETJU OPRENI MEZNE
PREJALJENJU
BOLESTI V LEDVJI
BOLESTI V KROVI
HEMIA KASLU

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.
Oba telefona 215.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOK.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Soba 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS
JAVNI NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poš- škodbli.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notar- sko stroko spadajoča pisanja.
Govori nemško in angleško.

Garnsey, Wood & Lennor
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg., Joliet, Ill.
Oba tel. 891.

John Grahek
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fino ka- fornijsko vino, dobro žganje in trža- najboljše smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki premok.
TELEFON 7612.
1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar
ti hočeš naš les
Če boš kupoval od nas, ti bomo vs- lej postregli z najnižjimi tržnimi ce- nami. Mi imamo v zalogi vsakovrst- nega lesa.
Za stavbo hiš in poslopjij mehki trdi les, lath, cederne stebre, deske, singline vsake vrste.
Naš prostor je na Desplaines ul. blizu novega kanala.
Predno kupiš LUMBER, oglej pri nas in oglej si našo zalogo! Mi bomo zadovoljili in ti prihranili denar.
W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na vsi- DES PLAINES IN CLINTON ST.

Dr. Richter's Pain Expeller
zoper revmatizem in trganje bolečine in otrplost členkov in mišic.
Pravo zdravilo je v zavoju, ki koršnega vidite na sliki.
Zavrnite vsak zavoj, ki ni zapечат s An- hor Trade Mark.
25c in 50c vseh le- karnah ali pa pišite poizkusnost na
F. Ad. Richter & Co.
74-80 Wash- ington Street New York.

The Will County National Bank
of Joliet, Illinois.
Prejema raznovrstne denarne vlo- ger pošilja denar na vse dele sveta
Kapital in preostanek \$300,000.00
C. E. WILSON, predsednik.
Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts
Slovanska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI
REVMAZIZM
HROMOST
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V ČLENKIH
NEVRALEGIJA PROTIV
OTRPLJENJE MIŠIC
SLABOSTI V ČLENKIH
PLUČNIK IN PRSNI BOLEZNI
MRAZENJU V ŽIVOTU
VNETJU OPRENI MEZNE
PREJALJENJU
BOLESTI V LEDVJI
BOLESTI V KROVI
HEMIA KASLU

TROST & KRETZ
— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMODK
Posebnost so naše
"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.
Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:
108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano, fino žganje in diseče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.
Oba telefona 215.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.
Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMLET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.
MEHAK IN TRD PREMOK.
Chicago Phone 225.

Oscar J. Stephen
Soba 201 in 202 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS
JAVNI NOTAR
Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poš- škodbli.
Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notar- sko stroko spadajoča pisanja.
Govori nemško in angleško.

Garnsey, Wood & Lennor
ADVOKATI.
Joliet National Bank Bldg., Joliet, Ill.
Oba tel. 891.

John Grahek
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fino ka- fornijsko vino, dobro žganje in trža- najboljše smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki premok.
TELEFON 7612.
1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

BOJ ZA ŽIVLJENJE!

Boj za življenje, ki je vsak dan težavnejši, če ne uničujoč, je tudi toliko bolj mnogim nevaren, kateri ne mislijo na sebe, postanejo toliko brezbržni, da pustijo v nemar svoje telo in zdravje. Nasledek takemu nerednemu življenju je ta, da so popolnoma izrabljeni; temu sledijo neprebavnost ter telesa in duševna onemoglost. Taki slučajji potrebujejo takojšnjo pozornost in najboljše je, da se takoj začne rabiti

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

ki bo uredilo neredno delovanje prebavnih organov od preobloženja povzročenega radi kateregakoli vzro- ka, ker odstrani iz prebavnega sestava vso nepotrebno in

zboljša okus, prepreči zastanje, urejuje prebavljanje, okrepeča telo.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino uredi delo prebavnih organov, zato se ga naj rabi zla- sti v sulčaju, če čutite

izgubo okusa, težave po jedi, napetost, zlobno sapo, kosmat jezik, koliko in krče, neprebavnost, bledost, nervoznost, telesno slabičo.

Pomirilo bo vaše spanje in pomoglo opravljati vaše dnevne posle.

Stari in slabotni ljudje bi morali vedno imeti to zdravilo priročno in je stalno rabiti. Ženske, ki so nadlegovane s slučajnim glavobolom in drugimi nadležnostmi, naj rabijo TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO.

Cena \$1.00. Dobite je v lekarnah.

JOSEPH TRINER,

—IZDELOVATELJ.—
1333-1339 South Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Za otekline, rane, otrple členke, protin, živčno bol in jetrno nadlogo, je Trinerjev Liniment najboljši lek. Izdelane mišice ribajte s Trinerjevim Linimentov. Cena 25c in 50c v lekarnah. Po pošti 35c in 60c.

Slovensko Katoliško
Marije
 (S. C. M. B. Society of
 Ustanovljeno 15. avgusta 1909
 PITTSBURGH, PA.)

Samostojno Pod. Društvo
Vnebovzete
 St. Mary's Assumption
 Organizirano 2. aprila 1910
 PENNSYLVANIA.

GLAVNI ODBOR:
 Predsednik: FRANK ROGINA, 36-48 St., Pittsburgh, Pa.
 Podpredsednik: MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
 Tajnik: JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
 Zapisnikar: GAŠPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
 Računarnik: JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
 Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
 John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
 Frank Mihelič, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:
 Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
 Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
 Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

Bolniski obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa na porotnika.
 Rojakil Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim.
 Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

POVEST O DVEH MESTIH.
 (Nadaljevanje s 6. strani.)

"bi komaj mogel biti bolj žalosten, če bi aristokrat ne bil zadel ničesar."
 Dvignila sta nezavedno postavo, jo položila na majhna nosila, ki sta jih bila prinesla k vratom, in se sklonila, da jo odnese.
 "Čas je kratek, Evremonde," je dejal ogleduh grozeče.
 "Vem," je odgovoril Carton. "Skrbite, prosim, za mojega prijatelja in pojdite."
 "Pojdimo torej, prijatelja," je rekel Bersad. "Dvignite ga in gremo!"
 Vrata so se zaprla in Carton je bil sam. Poslušal je z napeto pozornostjo, če se bo oglasil kak šum, ki bi pomenil stum ali razburjenje. A ni se oglasil. Ključni so se obračali, vrata loputala, koraki odmevali po daljnih hodnikih; a nenavadnega krika ali hrupa ni bilo. Kmalu se je oddehnil, sedel k mizi in zopet prisluškoval, dokler ni ura odbila dveh.
 Jeli so se oglašati glasovi, ki se jih ni bal, ker je slutil, kaj pomenijo. Odprlo se je več vrat po vrsti in slednjči tudi njegova. V celico je pogledal ječar z zapisnikom v roki in dejal le: "Pojdite za menoj, Evremonde!" Šel je z njim v oddaljeno, veliko in mračno sobo. Bil je temoten zimski dan in deloma vsled senc znotraj, deloma vsled senc zunaj je le nejasno razločeval druge, ki so jih bili pripeljali v soboto, da jim zvežejo roke. Nekateri so stali; drugi so sedeli. Nekateri so tarnali in se nemirno gibali; a teh je bilo malo. Velika večina je bila molčeča in mirna ter gledala strme v tla.
 Ko je stal v mračnem kotu ob steni in so pripeljali še nekatere izmed dvainpetdeseterice za njim, je neki mož mimogrede obstal pred njim, da ga objame, kakor bi ga poznal. Ustrašil se je, da ga ne spoznajo; toda mož je odšel. Nekaj trenutkov pozneje se je mlada ženska, šibke dekliške postave, nežnega, drobnega obraza, na katerem ni bilo sledi krvi, velikih, široko odprtih potrpežljivih oči, dvignila s stola, kjer jo je bil videti sedeti, in je pristopila k njemu.
 "Meščan Evremonde," je dejala, dotekniviši se ga s svojo mrzlo roko. "Jaz sem tista uboga, majhna šivilja, ki ste bili z njo v ječi La Force."
 "On je zammral!" "Res. Pozabil sem, česa ste bili obtoženi."
 "Zarote. Dasi pravični Bog ve, da sem nedolžna. Ali je verjetno? Kdo bi mogel misliti, da bo uboga, slaba stvar, kot sem jaz, snovala zaroto?"
 Izgubljeni nasmeh, s katerim je to izgovorila, ga je tako genil, da so mu oči zasolzile.
 "Ne bojim se umreti, meščan Evremonde, a nisem ničesar storila. Če bo republiki, ki ima toliko dobrega prinesla nam ubogim, koristila moja smrt, umrjem rada; a ne vem, če ji bo, meščan Evremonde. Taka uboga, slaba stvar!"
 Zadnje na svetu, kar mu je imelo ogreti in omečati srce, je bilo to bedno dekle.
 "Slišala sem, da so Vas izpustili, meščan Evremonde. Mislila sem, da je res."
 "Bilo je. A prijeli so me nanovo in me obsodili."
 "Če se bom peljala z Vami, meščan Evremonde, ali Vas bom smela držati za roko? Ne bojim se, a sem majhna in slaba in to me bo bolj osrčilo."
 Ko se je s svojimi potrpežljivimi očmi ozrla nanj, je opazil v njih nenađen dvom in potem začudenje. Stisnil ji je izdelano, izlakano roko in del prst na ustnice.
 "Vi hočete umreti zanj?" je zašepetala.
 "In njegovo ženo in otroka. Pst! Da."
 "In mi boste dovolili, da Vas držim za vro roko, tujec?"
 "Pst!-Da, moja uboga sestra; do zadnjega."
 Iste sence, ki so padale na ječo, so to isto uro zgodnjega popoldneva padale na bariero in množico okrog nje, ko se je neki voz, ki je prihajal iz Pariza, ustavil pred njo, da ga preiščejo.
 "Kdo se vozi? Kdo je notri? Papirje!"
 Vzeli so papirje in jih brali.
 "Aleksander Manette. Zdravnik. Francoz. Kje je?"
 Tukaj; pokazali so slabotnega, nerazumljivo mrmrajočega, zmedenega starca.
 "Meščan doktor najbrže ni bil pri pravi pameti. Mrzlica revolucije je bila morda zanj premočna?"
 Veliko premočna.
 "Ha! Marsikdo jo ima. Lucija. Njegova hči. Francozinja. Kje je?"
 Tukaj.
 "Res. Lucija, Evremondeova žena, kajne?"
 Da.
 "Ha! Evremonde ima drugod opraviti. Lucija, njena hči. Angležinja. Ali je to ona?"
 Prav ona.
 "Poljubi me, Evremondeova hči. Vidis; poljubila si dobrega republikanca. To je nekaj novega v družini; zapomni si ita dan! Sydney Carton. Odvetnik. Anglež. Kje je?"
 Leži tam v kotu kočije. Pokažejo tudi njega.
 "Angleški odvetnik se je najbrže onesvestil!"
 Upajo, da se bo v svežem zraku zavedel. On je slabega zdravja in se je težko poslovlil od nekega prijatelja, ki se je zameril republiki.
 "Ali je to vse? To ni veliko! Mar-

sikdo s je zameril republiki in mora gledati skozi malo okence. Jarvis Lorry. Bankir. Anglež. Kje je?"
 "To sem jaz. Saj ni nikogar več!"
 Na vsa prejšnja vprašanja je odgovarjal Jarvis Lorry. Bil je izstopil in stal, z roko na vratih kočije, pred gručo uradnikov. Oni hodijo počasi okrog voza in se počasi vzpenjajo na kozla, da pregledajo tisto malo priljage, ki so jo imeli na strehi; kmetje postopajo okrog, se gnetejo okrog vrat kočije in radovedno pogledujejo noter; majhen otrok, ki ga je nosila mati v naročju, iztegne svojo drobno roko, da se dotakne žene aristokrata, ki je umrl pod giljotino.
 "Vzemite svoje papirje, Jarvis Lorry; podpisani so."
 "Ali se moremo odpeljati, meščan?"
 "Morete se odpeljati. Poženite, postiljoni! Srečno pot!"
 "Pozdravljeni, meščani! — In prva nevarnost je minila!"
 To so zopet besede arisa Lorryja, ki je sklenil roke in pogledal navzgor. V kočiji je strah in jok in težko dihanje nezavednega popotnika.
 "Ali ne gremo prepočas? Ali bi jim ne mogli reči, naj vozijo hitreje?" vpraša Lucija, oklenivši se starega moža.
 "Zdelo bi se, da bežimo, draga moja. Ne smemo jih preveč priganjati; to bi bilo sumljivo."
 "Ozrite se, ozrite se, če nas ne zasledujejo!"
 "Česta je prazna, draga moja. Sedaj nas še ne zasledujejo."
 Po dvoje, troje hiš gre mimo nas, samotne kmetije, podrti poslopja, baril varnice, strojarne, odprta pokrajina, drevoredi brezlistnih dreves. Pod nami je trd, neraven tlak, na obeh straneh mehko, globoko blato. Včas zavijemo v blato ob robu, da se umakemo kamenju, ki ropota in streska kočijo; včas obtičimo tam v kolovozih in lužah. Tedaj je naša nepotrpežljivost in smrtni strah tako velik, da bi v svoji divji razburjenosti in naglici hoteli izstopiti, teči, se skriti — storiti karkoli, le ne čakati.
 Odprta pokrajina je minila, sedaj zopet med podrtimi poslopji, samotnimi kmetijami, barvarnicami, strojarjami, gruhami ihiš, drevoredi brezlistnih dreves. Ali so nas ti ljudje prevarali in nas po drugi poti peljejo nazaj? Ali ni to zopet isti kraj? Ne, hvala Bogu. Vas. Ozrite se, ozrite se, če nas ne zasledujejo. Pst! Pošta postaja.
 Počasi nam izprezajo konje; dolgo stoji voz na mali ulici brez konj in brez upanja, da se bo zopet zgenil; počasi se prikazujejo posamezni drugi konji; počasi prihajajo za njimi drugi postiljoni, ki zavezujejo svoje biče; počasi preštevajo prejšnji postiljoni denar, se uštevajo in prihajajo do nezadovoljivih zaključkov. Ves ta čas utripajo naša prepolna srca z naglico, ki bi prihitala najhitrejši tek najhitrejšega konja.
 Slednjič so novi postiljoni v sedlih, stari so ostali zadaj. Skozi vas, po hribu navzgor, po hrib navzdol in po nizkih, močvirnih kotanjah. Naenkrat jamejo postiljoni govoriti in se živahno kretati, konji se nenadoma ustavijo, da jim skoro udi skočijo iz sklepov. Ali nas zasledujejo?
 "Ho! Vi tam v kočiji! Oglasite se!"
 "Kaj je?" vpraša gospod Lorry, ki je pogledal skozi okno.
 "Koliko, pravijo, da so jih?"
 "Ne razumem Vas."
 "Koliko danes pod giljotino?"
 "Dvainpetdeset."
 "Saj sem rekel! Lepo število! Tale moj someščan je pravil dvainštirideset. Jaz jo imam rad. Hi-hi! Poženite!"
 Pride temna noč. On se zgane, začne se zavedati in razumljivo govoriti; misli, da sta še vedno skupaj; pokliče ga po imenu in vpraša, kaj ima v roki. Usmili se nas, dobitno nebo, in nam pomagaj! Pogledajte vun, če nas zasledujejo.
 Veter veje za nami in oblaki se pode za nami in mesec plove za nami in vsa divja noč nas zasleduje; a sicer nas doslej ne zasleduje nihče drugi.

XIV. POGlavJE.
Pletivo končano.

Ob istem času, ko je tistih dvainpetdeset čakalo svoje usode, je gospa Defarge imela skrivno, zlošno posvetovanje z Maščevalko in revolucionarnim prototnikom Jacquesom tri. Gospa Defarge se ni dogovarjala s tema ministroma v krčmi, marveč v delavnici žagarja in prejšnjega cestarja. Žagar sam se ni udeleževal posvetovanja, temuče je stal malo dalje kakor služabnik, ki nima nič govoriti, dokler ga ne pozovejo, ne povedati svojega mnenja, dokler ga ne vprašajo.
 "Toda naš Defarge," je dejal Jacques tri, "je gotovo dober republikanec? A?"
 "Ni ga boljšega v Franciji," je ugovarjala urna Maščevalka s svojim vreščim glasom.
 "Tiho, moja Maščevalka," je rekla gospa Defarge, položivši malo nevoljno roko na usta svoje pobočnice. "Poslušaj. Moj mož je dober republikanec in vrl človek; vdan je služil republiki in uživa njeno zaupanje. Toda moj mož ima svoje slabosti in je tako slab, da bi tistemu doktorju prizanesel."
 "To je zelo žalostno," je zakrokal Jacques tri in dvomeč odkimal, s krutimi prsti na lačnih ustih. "Popolnoma dober meščan ni tak; to je treba obžalovati."
 "Jaz, glejta," je dejala gospa, "se ne menim prav nič za tistega doktorja. Naj ima glavo ali naj jo izgubi, to me nič ne briga; to mi je vseeno. Toda Evremondeovo rodovino je treba iz-

Ako hočete streho popraviti po za mal denar oglasite se pri

HOLPUGH ROOFING CO.
 COMPOSITION
 FELT and GRAVEL ROOFERS
 Asphalt Roofing Over Shingles.
 Bell Telephone, Joliet 4213
 Office, Room 3, Forgo Building,
 Corner Ottawa and VanBuren Streets
 JOLIET, ILLINOIS.

Naznanilo!
 Cenjenim rojakom v Jolietu naznanjam, da prodajam vse vrste pijačo, kakor:
SEHRINGOVO, PORTERJEVO IN CITIZENS PIVO
 v steklenicah in sodčkah.
 Istotako najboljšo domače vino, žganje in razne druge pijače.
 Naročite po telefonu — Chicago tel. 4086. Pripeljem ob določenem času na dom zastoj.

Jerry Laurič
 210 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

W. C. MOONEY
 PRAVDNIK-ADVOKAT.
 4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
 Ko imate kaj opraviti s sodnijo oglasite se pri meni.

Joliet Steam Dye House
 Profesional Cleaners and Dyers
 STRAKA & CO.
 Office and Works, 642-644 Cass
 Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JEDEN AKER ZADOSTUJE.
 Ako si morete postaviti skromno hišo na svoje lastne stroške, pripravljen sem vam prodati jeden akre ali več zemlje. Na roko plačate majhno vsoto, ostalo pa na mesečne obroke. Jeden akre zemlje meri 132x330 čevljev, jednako šestim ali sedmim mestnim lotam. Ako si sedaj postavite hišo, si prihranite najemnino kar vam bo v veliko korist na stara leta. Blizu polulčne železnice. Za podrobnosti vprašajte
 GEORGE WARNER YOUNG,
 Woodruff Bldg. Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE
 SLOVENSKI PRAVNIK
ADVOKAT
 V So. Chicago, Ill.:
 Soba 218—9206 Commercial Ave.
 Telefon: South Chicago 579.

Chicago Telefon 4253.

Anton Kezele
 HRVATSKO-SLOVENSKA
GOSTILNA
 201 Ruby Street Joliet, Illinois.

Vsi rojaki, Hrvati i Slovenci, so dobrodošli. Tu bodete dobro postreženi z najboljšo pijačo in smodkami.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v MOJO GOSTILNO
 kjer boste najbolje postreženi.
 Fino pivo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
 Ruby and Broadway JOLIET

NAZGANILO.
 Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem se preselil v nove prostore, in sicer iz 209 Indiana St. na 1005 N. CHICAGO ST.
 Tu vam vsem lahko postrežem, kakor sem vam doslej, s fino pijačo vseh vrst.

JOS. LEGAN,
 GOSTILNICA,
 1005 N. Chicago St. Joliet, Ill.
 Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise
 200 Jackson Street JOLIET, ILL.
gostilničar
VINO, ŽGANJE IN SMODKE.
 Sobe v najem in Lunch Room.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica
 Vlade Zd. Držav,
 Poštne Hranilnice
 in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženi denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.

First National Bank
 PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP
 proti žejji - najbolje sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
 913 N. Scott St. Joliet, Ill
 Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska
 Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
 Rezervnega zaklada .....K 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4 1/2 %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5/4 odstotkov, izven Kranjske pa proti 5/4 odstotkov obrestim in proti najmanj trideset odstotkov odplačevanju na dolg.

USODEPOLNO PISMO.

V mestu Barceloni na Španskem je slovel Fernandez Garcia kot najbogatejši veletrgovec. Postavil si je veličansko palačo, ki je bila kras in kinč...

Ali kar mu je oče zapustil odveč na blagostanju, to mu je vzela mati narava na postavi. Imenovali so ga splošno: "grdi Garcia". Bil je prav subljaste in majhne postave, a nenavadno velikega nosa.

Bil je ravno veseli čas predpusta. Nekega večera je sedela mlada gospa sama v sobi pri glasovinu ter vselega obraza igrala. Kar zasliši trkanje na vrata.

Gospa Elvira vzame pismo v roke. Naslov se je glasil na njenega moža. Zapečatnik je bil pa jako sumljiv, kajti namesto imena ali grba se je vidila pištola.

"Kaj ima moj mož kakšne skrivnosti? Kdo je prinesel to pismo in zakaj je odšel tako hitro? Kaj pomeni zapečatnik? Trgovsko pismo to ni, tudi ne pismo iz pošte, tedaj odkod? Morda kakšna ljubezen?"

"Kupcu Garcia! — Prosim, naj bode v desetih dneh pripravljenih za me 25,000 dolarjev. Izgovor bi vam nič ne koristil, ampak le škodoval, ker vi ste dovolj bogati. Jaz sam hočem priti po denar v Vašo hišo. Jaz sem mož, beseda in ne poznam šale. Če pa vi temu ne verjamete, oglejte si malo natančneje pečat; kajti jaz sem Roderigo z imenom "močni".

Pismo ji pade na tla. Ferdinand strmi v njo in drži roke navzdri. No, pa saj poznamo ženske. V eni minuti se jokajo in smejejo. Ko zapazi Elvira kisel, sirotin obraz svojega prestrašnega moža, se je začela smejeti. Naposled reče mož: "In ti morda verjameš tej pisariji? Gotovo je to burka kakšnega tvojega prijatelja, in seže zopet po pismu, da bi ga raztrgala. Toda Fernandez jo prehitil in zapusti molče s pismom sobo."

Roderigo je bil namreč eden tistih ljudi, ki so čakali ob potah in cestah potnike in bogate trgovce ter jim "prijazno" zlaščavali mošnje z denarjem in jih oropali. Njegovo ime je bilo prav dobro znano po vsem Španskem. Klátil se je sedaj tu, sedaj tam, a povsod je bil strašen. Pomagačev ni imel ravno veliko, ker je bil on sam dovolj predrzen in pogumen ter zvit. Govorilo se je, da je clo plemenitega rodu, da ga je pa zavidljivo opeharil njegov brat za njegovo premoženje ter mu bil tako povod njegovega nesrečnega življenja. Živel je pa že po vseh krajih, a povsod je bil drug gospod. Včasih se je sukal v krogu najimenitnejše gospode, kjer se je pa tudi obnašal prav plemenitško. Bil je tudi izvanredno močan, zato so mu dali priimek "močni".

Gospod Garcia se je napotil ravnost k mestnemu županu. Pokaže mu pismo ter prosi za svet, pomoč in var-

stvo. Župan je bil pa hladnokrvnen mož ter pravi nasmejljaje: "O Garcia, Garcia, kaj pa vam je danes; ali ste znoreli? Kaj mislite, da se bode lov upal vas obiskati, in to še v ulici, v kateri je ob vsaki uri vse živo ljudi, v mestu, kjer so trije kraljevi polki? Gotovo niste pri zdravi pameti, če pustite takim muham brencati v vaši glavi. Vzemite svoje pismo, katero vam je pisal kakšen bolj nedolžen poreznik! Pojdite domov in ne imejte še mestne straže za norca!"

Seveda se je podal Fernandez na dom, toda zaželjenega mira ni dobil. Bil je noč in dan v strahu. Srce ga je pa tem bolj bolelo, ker ga je žena vedno pikala in zasmehovala. Komu drugemu pa te skrivnosti ni razodel, ker se je bal, da bi bil raznešen po vsem mestu in zasmehovan. Ampak zahtevanih 25,000 dolarjev je imel pripravljenih.

Tako je čas potekel do določenega dneva. Fernandez je pričakoval v največjem strahu vzhajajoče sonce. Kar se še enkrat spomni in hiti k županu, četudi ve, da bo zasmehovan in pravi: "Gospod župan, jaz si ne morem pomagati; strah me bo še uničil. Smejajte se, kakor hočete, samo da mi daste kakih dvajset mož, ki bodo preoblečeni v varovalni vojak. Kar boste za to zahtevali, vam bodem vse poplačal, samo zendarmeriji ne povejte o tem nič, da me nazadnje še ona ne zasmehuje!" Brez ugovora usliši isedaj župan njegovo milo prošnjo. Kmalu se je videlo preoblečene policaje švigati okoli hiše Garcia. Orožje so imeli skrito pod plaščem.

Bilo je popoludne. Neke elegantna kočija pridrdra po ulici St. Jago ter se ustavi pred hišo Fernandez. Iz nje sta skočila najprvo dva lepo oblečena loveca ter sta stopila vsak na eno stran kočije in odprta vrata. Sedaj stopi iz kočije mlad, lep duhoven in za njim nekoliko starejši, na videz jako imeniten gospod v obleki prelata. Okoli vratu mu je visela težka zlata verižica s križcem, v katerem so bili izdelani demanti, in na levi strani je krasil njegova prsa imeniten red. Garcia je stal ravno pred vratni. Ko zapazi, da se visokočastljiva gospoda njemu približujeta, gre jima nasproti ter ju sprejme z vso častjo. Prišla sta gospoda iz Madrida ter sta namenjena obiskati samostane; zaraditega nakupujeta dragocene tvarine za cerkveno opravilo. Plačevala sta vse sproti v zlatu. — Bila sta že namenjena odhajati, kar se obrne imenitnejši duhoven ter vpraša čisto navadno, če ne stanuje tu v mestu neki trgovec Garcia? Fernandez se globoko prikloni ter odgovori: "Jaz sem Garcia, visokočastiti gospod!"

"No, to je prav lepo in kakor nalašč! Torej ste vi mož gospa Elvira de Rosa iz Madrida? Jaz sem z njenim očetom prav dobro znan in imam važno sporočilo za njo."

Fernandez nato vladno povabi visoke goste v svoje stanovanje v prvo nadstropje. On je korakal naprej. Kmalu so prišlo do nekaj velikih vrat, katere Garcia lahko odpre. Stopili so v krasno sobo, kjer sprejema gospa goste. "Ta prečastljiva gospoda ti prineseta nekaj novic od tvojega očeta," reče Fernandez soprogi ter tuja gosta prav slovesno predstavlja.

Gospa Elvira pogleda prelato prav dobro v oči in — obledeli! — Pa predno so se začeli nadalje pogovarjati, je navidezni prelato potegnil iz žepa revolver ter nameril na Fernandez z vobto donečim strašnim glasom: "Nobene besede več! — Jaz sem Roderigo, imenovan 'močni'! Danes je deset dni. Pokažimo torej, kaj smo! Vi Garcia prinesite takoj zahtevani denar! Nič zalega se vam ne bo zgodilo! Če pa ne prinesete, in če se le količkaj oglašate, ste vi in vaša žena mrtva!" Gospa pri teh besedah omledila in se zgrudila na divan. Fernandez se je pa začel umikati proti peči ter je trepetaje mrmral: "Kakor gotovo je Bog v nebesih!" — A pred durmi je stal spremljevalec Roderiga na straži in je držal v roki revolver.

"Urno, urno, gospod Garcia, meni se mudi!" se sliši zapovedovalni glas Roderiga. "Ne mudite se! Jaz vam dovolim samemu iti po denar, ampak pazite dobro, najmanjša stvarca, ki bi bila povod izdajstvu, bode vam in vaši Elviri v smrt. Če bi bila velika sila, se tudi jaz ne bojim smrti. Toda mene varuje moja moč, moja obleka, moji slugi in moj voz. Torej bodite oprezní Fernandez in požurite se!"

Do smrti prestrašen tava Fernandez k nekim stranskim vratom ter po vsem životu se treseč izpolnuje ukaz roparja Roderiga.

Roderigo pa stopi med tem k brez-zavestni gospej ter spremeni v tem trenutku svoj preteči obraz. Pohlevo in obžalujoč jo se pripogne k njej, jo prime lahko za roko, in govori z mehkoljubnejšim glasom: "Elvira, zbudite se, ah zbudite se in vzemite ta listek!" Kmalu odpre lepe melanholične oči ter zapazi v svoji roki nek listek. "Berite!" zašepeta ji Roderigo na uho in v tem trenutku stopi Fernandez v sobo s polnim mošnjikom denarja in tudi s polnim srcem žalosti za 25,000 dolarjev.

Hitro stopi Roderigo k njemu rekoč: "Tako, tako, moj dragi Garcia, sedaj smo vsak pri svojem!" in tolaži prebledeloga skupuha ter mu vzame težko, a sladko breme iz rok. Ropar, nekoliko časa mošnjček tehtajoč, pravi: "Upam, da ste mi toliko naštel, kolikor sem zahteval. Samo eno željo še imam v mojo sigurnost. Okoli vaše hiše hoče klatijo stražarji, zategadelj me morate sprejmiti na voz, kakor za-

nesljiv prijatelj. Vi se popeljete z menoj kake pol ure iz mesta in se potem vrnete nazaj. Moja beseda, da se vam ne bode nič zalega zgodilo. Tudi se pozneje ne bodeva nikdar več videla. Med tem časom pa mora gospa vedno ostati v sobi. Če bi le količkaj poskusila me izdati, ste vi brez usmiljenja izgubljeni!"

Fernandez uvidi potrebo natančne pokorsčine in veli svoji ženi, da ostane zanesljivo v sobi do njegove vrnitve. On sam pak je spremil svoja "mogočna gosta" do voza in sicer tako imenitno, kakor zamore to storiti le kake plemeniti Španec. Prvi stopi v voz prelat, potem Garcia in na to drug mlad duhoven. Kočija se zapre in oddrdra. Stražarji pa so se jako čudili tej imenitni družbi ter dolgo gledali za njo.

Gospa stopi na to k oknu, odpre listek, katerega je dobila od Roderiga in bere: "Gospa Elvira! — Primoran sem bil, vsaj enkrat se vam pokazati v moji sedanji pravi podobi, v poklicu, katerega mi je usoda odločila, ko sem zgubil Vas in premoženje. Nisem našel pokoja, ne miru! Upam pa laglje prestajati svoj obupni stan, če zapustim Evropo. Vaš uhrini in trdosrčni mož mi je moral dati denar za potovanje. Nisem mogel drugače ravnati. Prosim Vas, odpustite mi to. V kratkem sem že v Ameriki. Nikoli več se ne bodeva videla! Pozabite na najno pošteno zvezo iz krasnih časov v Madridu. Razdri so jo kruto lakomneži in skupubi! Nikdar se več ne povrnejo! Pozabite Elvira tudi mene, samo ne preklinjajte me, da tem laglje najdem božje usmiljenje, katero hočem iskati vso ostalo življenje. Oh, presrečna doba nedolžnih mladostnih dni! Z Bogom! — Grof Roderigo."

Ena ura je že pretekla, ko je prišel Fernandez nazaj. Varni so ga obstopili ter mu sporočili, da ni bilo do sedaj še nič sumljivega videti. "Pojdite domov prijatelji!" jih nagovori obokan iGarcia, "denar je že šel rakom zvižgat — Roderigo ga je odnesel!" — Stražarji mu niso hoteli verjeti. Ko jim je pa Garcia vse razložil, so odšli poparjeni domov.

23 oseb utonilo.

Kodanj (Kopenhagen), 24. jul. — Dva broda na Sprevi (Spree) sta trčila vkup in 23 oseb je utonilo in en brod se je potopil, tako poročajo "Politon".

Slučaj Casement.

London, 24. jul. — V slučaju sir Roger Casementa naznanjajo danes uradno: "Generalni pravdnik je sklicevaje se na prizivni zakon z leta 1907, odbil prošnjo sir Roger Casementa za priziv njegovega slučaja na House of Lords."

Zadel ob mino.

Haag, 24. jul. — Holandski parnik "Maas" je severno od North Hindera zadel ob mino in se potopil z moštvo vred.

Podgane ga objede.

Pontiac, Ill., 24. jul. — Od podgan skoro do kosti objeden, je bil najden danes mrtev W. Straight, star, bogat farmar blizu Fairbury. Prebival je sam zase, in ker ga več dni niso videli, so sosedje ulomili vrata v njegovo hišo.

Strašna smrt.

Pontiac, Ill., 24. jul. — Tri leta stara hčerka farmerja Andrew Clarka je prišla v nože in gonilno napravo samovežača in je bila vzeta ven kot razkosana masa.

Deklica je zašla v visoki oves trgat cvetke in strojevodnik je ni mogel videti.

Anarhist.

San Francisco, Cal., 22. jul. — Bomba, zažgana prejkone po anarhistih v protest proti paradi za vojaško pripravljeno, katere se je udeležilo danes nad 50,000 oseb, je usmrtila najmanj šest paradičnikov na oglu Steuart in Market streetov ter ranila več nego štirideset oseb.

San Francisco, Cal., 24. jul. — Na glavo anarhista, ki je vrgel bombo med sobotno parado, razpisane nagrade so dosegle tekom današnjega dne višino \$13,000. Vkljub temu policija doslej še vedno ni zasledila zločincev.

Država sega vmes.

Guverner Johnson je izdal razglas, v katerem je določil \$1,000 kot nagrado za prijeto storilca. V isto vrhlo je določil odbor za pravico in red trgovinske zbornice v San Franciscu vsoto \$5,000. Guverner ni mogel razpisati večje vsote, ker predpisuje zakon v takem slučaju \$1,000 kot najvišjo nagrado. K tem \$6,000 pride \$5,000 od mestne uprave in po \$1,000 od sorodnikov dveh žrtev eksplozije.

Grozovita osveta.

Pred kratkim priletu nekega dne neki cigan, z imenom Nikolaj Bozsura v največjem strahu k županu neke bližnje vasi pri Velikem Beeskereku na Ogrskem. Revez prosi za božjo voljo naj se ga usmilijo in skrijejo pred tolpo ciganov, češ da ga hočejo umoriti, ker jih je bil nekoč ovadil. Župan

mu je preskrbel prenočišče v šoli in je cigane, ki so Bozsuro iskali, odpravil. Le ta je prenočil v šoli, a o njem ni bilo naslednjega dne ne sluha ne duha. Menili so, da jo je sam popihal. Pozneje pa se je resnica pokazala. Nesrečna soz grabili in odpeljali zvezanega njegovi rojaki, potem ko so ulomili vrata v njegovo bivališče. Ciganje so svojej žrtvi iztaknili najprej oči, potem pa izrezali jezik. Potem so pripognili dvojce akacij in navezali nanje na vsako po eno nogo nesrečnikovo, na kar so spustili. Telo je bilo vsled tega popolnoma razkosano. Orožniki iščejo krivce, da jih izročijo pravici.

Rojaki in rojakinje širom Amerike! Pristopajte k največjemu slovenskemu podpornemu društvu.

DRUŠTVO SV. DRUŽINE (The Holy Family Society) števil 1 D. S. D., Joliet, Illinois.

Geslo: "Vse za vero, dom in narod." "Vsi za enega, eden za vse."

Odbor za leto 1916.

Predsednik.....George Stonich. Podpredsednik.....Stephen Kukar. Tajnik.....Jos. Klepec. Zapisnikar.....John Barbich. Blagajnik.....John Petric. Reditelj.....Frank Kocjan.

Nadzorniki:

Nicholas J. Vranichar, John N. Paderter, Joseph Tezak.

To društvo sprejema rojake in rojakinje iz vseh krajev od 16. do 55. leta in izplačuje bolniške podpore \$1.00 na vsaki delavni dan za 50c na mesec. Zavarujete se lahko za \$500.00 ali za \$250.00 pri D. S. D.

Redna seja se vrši vsako zadnjo nedeljo.

Kdor želi pristopiti v naše veliko in napredno društvo naj se glasi pri podpisane. Če mu ni mogoče osebno priti, naj mi piše za podrobnosti in navodila in pošlje \$1 (en dolar), ta vsota se potem vračuna za pristopnino, da mu pošljem zdravniški list, pravila in drugo. Če ni kandidat sprejet, razun lastne krivde, mu vrnem vplačani denar. Pisma naslovite na: JOS. KLEPEC, JOLIET, ILL.

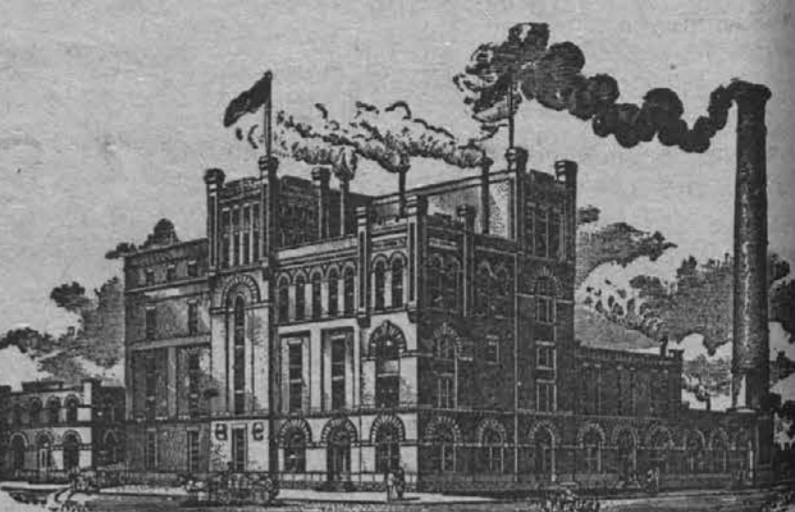
Alpentinktura za moške in ženske lasje od katere takoj prenehajo lasje odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti ostveli. 1 flaza \$2. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček \$2. — Imate li sive lasje? Rabite takoj Wahlich Brusilinkuro, od same ene ženske postane lasje v 8ih dneh popolnoma naradni, kakršne ste v mladosti imeli; 1 flaza \$1.75. — Wahlich Fluid kateri odstrani rumenizem, trganje ali kostobil v rokah, nogah in križcih, popolnoma v 8ih dneh; flaza \$1.00. — Kurje oči ali bradavice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranjeni za samo 75 centov. Za potne noge rabite Kneipov prašek, piše pot, odstrani slabih duhi in ozollina, bakan 75c. Kras zaubi zaceli vsako rano, opekline, bole, turove, grlate, krasite, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1, večji lonček \$2. — Ta žubna je valkeza pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žubno vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lico se umivajte z Wahlich "Tar Soap" (milo), odstrani priče, solnčate pege in drugo nelastno na obrazu, 3 kose za 75c. — Kateri bi moja zdravlila brez uspeha rabili mi jamlim za \$5. — Pri naročilu se priloži vsota v pripisnem denarju, če pa je manj kot dolar, se pa v znakah po \$3 s pismu pošlje. Za vsedruge pišite po cenik, katerega pošljem zastonj. JACOB WAHČIČ 6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

- Kranjski Brinjevec, zabo (12 steklenic) za \$12.00
Kranjski Slivovec, zabo (12 steklenic) za \$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zabo (12 steklenic) za \$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zabo (12 steklenic) za \$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zabo (12 stekl.) za \$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zabo (12 stekl.) za \$10.00
Cognac Brandy, zabo (12 steklenic) za \$9.00
Holland Gin, zabo (15 steklenic) za \$12.00
Rock and Rye, Quarts, zabo (12 steklenic) za \$6.00
Californijsko Vino, zabo (25 steklenic) za \$7.00
Californijsko Vino, zabo (25 steklenic) za \$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po \$75c

Z naročilom je poslali Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Lehring Brewing Co. JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. .... Both Telephones 26. .... JOLIET, ILLINOIS

STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obesanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras Chi. Phone 376 N. W. 927. 120 Jefferson St. JOLIET, ILL

Naznani lo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, d sem otvoril svojo

Novo mesnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kje imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki spadajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljšje, najcistejše in tudi po zmerni ceni.

Splošnovanjem John N. Paderter Chicago tel. 2917 Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljšje meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Paderter

se dobijo najboljšje sveže in predelane klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati našo našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1111

Luka Pleš

HRVATSKO-SLOVENSKA GOSTILNA

kjer točim najokusnejše pivo, fina mača in importirana žganja in vino ter prodajem dišeče smodke.

Se vsem priporočam v obilni obliki 1014 North Chicago St., Joliet, Ill

Naročite zabo (12 steklenic) novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405, S. Bluff St., Joliet, Ill.